

Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Σχολή Οικονομικών Επιστημών και Διοίκησης

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών

Διοίκηση Επιχειρήσεων

Μεταπτυχιακή Διατριβή

Φορολογία Επιχειρήσεων ως Άξονας της Οικονομικής
Μεγέθυνσης και Ανάπτυξης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ

Επιβλέπων Καθηγητής

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018

ABSTRACT

Taxation is a key avenue for the state mechanism to pursue fiscal policy. One of the main areas of tax policies is business taxation and is primarily able to stabilize the economy and secondly to achieve the ultimate goal of properly functioning legal entities.

Business taxation is a topical issue that deals with and determines the economic policy of the state, as well as the strategic decisions of the enterprises.

These two factors, the state on the one hand, and the business world on the other, define their strategies in order to achieve their goals, each from the point of view of designing its strategic policy.

The state will grow and grow its economy in order to achieve a sustainable and equitable distribution of wealth in order to bring social prosperity, and companies to plan and achieve short-term and long-term goals and to be competitive and productive in financial environment.

In any case, two of these economic players contribute to the social balance of the economy.

This thesis analyzes the way fiscal policy is applied and how the economic environment is affected and is broadcasted in four chapters.

The first chapter refers to the tax policy followed by a state, and how to impose economic growth and development.

The second chapter discusses business planning and taxation, and how through the enforcement of the various systems of direct taxes and dividends economic growth is achieved.

The third chapter analyzes European business taxation and how it directly affects the economic policies of member states through the strategy of halting tax systems, with the ultimate goal of stabilizing and expanding the European economy.

Finally, the fourth chapter refers to the statistical correlation of the corporate tax rate and how the tax revenues are affected by the growth of the economy of the EU member states. In particular, it refers to the statistical analysis of business taxation in

Greece between the tax rate over time tax revenue, growth and inflow of foreign investment.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η φορολογία αποτελεί βασικό άξονα του κρατικού μηχανισμού προκειμένου να ασκήσει δημοσιονομική πολιτική .

Από τους κυριότερους τομείς των φορολογικών πολιτικών είναι η φορολογία των επιχειρήσεων και είναι σε θέση κατά κύριο λόγο να σταθεροποιήσει την οικονομία και κατά δεύτερο να επιτύχει ως απώτερο σκοπό την εύρυθμη λειτουργία των νομικών προσώπων.

Η φορολογία των επιχειρήσεων αποτελεί ένα επίκαιρο ζήτημα που απασχολεί και καθορίζει την οικονομική πολιτική του εκάστοτε κράτους αλλά και τις στρατηγικές αποφάσεις των επιχειρήσεων.

Οι δυο αυτοί παράγοντες το κράτος από την μια πλευρά και ο επιχειρηματικός κόσμος από την άλλη καθορίζουν τις στρατηγικές τους προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους , ο καθένας από την σκοπιά του να σχεδιάσει την στρατηγική πολιτική του.

Το μεν κράτος πως θα μεγεθύνει και θα να αναπτύξει την οικονομία του προκειμένου να υπάρξει μια βιώσιμη και δίκαιη κατανομή του πλούτου για να επέλθει η κοινωνική ευημερία, η δε επιχειρήσεις να σχεδιάσουν και να επιτύχουν τους βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους και να είναι ανταγωνιστικές και παραγωγικές στο οικονομικό περιβάλλον.

Σε κάθε περίπτωση ου δυο αυτοί συντελεστές της οικονομίας συμβάλλουν στην κοινωνική ισορροπία της οικονομίας .

Στην παρούσα διατριβή αναλύεται ο τρόπος της φορολογικής πολιτικής και πως επηρεάζεται το οικονομικό περιβάλλον και είναι σταχυολογημένη σε τέσσερα κεφάλαια.

Το πρώτο κεφαλαίο αναφέρεται στην φορολογική πολιτική που ακολουθεί ένα κράτος και πως δια την επιβολή των φόρων θα επέλθει μεγέθυνση και ανάπτυξη της οικονομίας.

Στο δεύτερο κεφαλαίο αναλύεται ο σχεδιασμός και η φορολογία επιχειρήσεων και το πως δια της επιβολής των διάφορων συστημάτων άμεσων φόρων και μερισμάτων επιτυγχάνεται η οικονομική μεγέθυνση.

Στο τρίτο κεφαλαίο αναλύεται η ευρωπαϊκή φορολογία επιχειρήσεων και το πως επηρεάζει άμεσα τις οικονομικές πολιτικές των μελών κρατών δια της στρατηγικής της αδρανοποίησης των φορολογικών συστημάτων, με απώτερο σκοπό την σταθεροποίηση και τη μεγέθυνση της ευρωπαϊκής οικονομίας.

Τέλος το τέταρτο κεφάλαιο αναφέρεται στην στατιστική συσχέτιση του συντελεστή φορολογίας επιχειρήσεων και στο πως επηρεάζονται τα φορολογικά έσοδα με την μεγέθυνση της οικονομίας των μελών κρατών της ΕΕ. Ειδικότερα, αναφέρεται στην στατιστική ανάλυση της φορολογίας των επιχειρήσεων στην Ελλάδα ανάμεσα στο φορολογικό συντελεστή διαχρονικά με τα αντίστοιχα φορολογικά έσοδα, τη μεγέθυνση και την εισροή ξένων επενδύσεων.

Πίνακας περιεχομένων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	9
1.1 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ- ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.....	9
1.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	9
1.1.2 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	10
1.1.3 ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ.....	11
1.1.4 ΚΥΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ	12
1.1.5 Η ΘΕΩΡΙΑ ΕΝΟΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ Η ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ	12
1.1.6 Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΩΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.....	13
1.2 Η ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΜΕ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ	14
1.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	14
1.2.2 ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	14
1.2.3 ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ	15
1.3 ΕΙΔΗ ΦΟΡΩΝ.....	15
1.3.1 ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ.....	15
1.3.2 Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΤΡΙΧΟΤΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ.....	16
1.3.3 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΦΟΡΩΝ.....	16
1.3.4 ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ.....	17
1.3.5 ΔΟΜΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ	17
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.....	18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ	22
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.....	22
2. Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ	22
2.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	22
2.1.2 Ο ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ	23

2.2 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ	25
2.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	25
2.2.2 ΚΛΑΣΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ Η ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ.....	26
2.2.3 ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ.....	26
2.2.4 ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΙΣΤΩΣΗ.....	26
2.2.5 ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΥΟ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ.....	27
2.2.6 ΜΙΚΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ.....	27
2.3 ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΝΕΜΗΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ.....	28
2.3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	28
2.3.3 ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ	29
2.4 Η ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	31
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ.....	34
3. ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ	34
3.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	34
3.1.2 ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	35
3.1.3 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΣΟΔΑ.....	35
3.1.4 ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ.....	35
3.1.5 ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ	36
3.2 Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΕ.....	37
3.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	37
3.2.2 Η ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ	38
3.2.3 Ο ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗΣ ΑΜΕΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ.....	39
3.2.4 ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΑΜΕΣΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ.....	39
3.2.5 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	40
3.2.6 ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΕ	41
3.4 ΘΥΓΑΤΡΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ.....	44
3.5 ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΟ (FISCAL COMPACT).....	46
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV: ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΕ.....	48
4. Η ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΕ ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΣΟΔΑ ΑΠ' ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΩΣ % ΑΕΠ).....	48
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	48

4.1 ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΣΟΔΑ: Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.....	49
4 .1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	49
4.2 Η ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ: Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	55
4.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	55
4.3. ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΣΟΔΑ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	62
4.3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	62
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	65
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	66

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1.1 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ- ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η φορολογία αποτελεί βασικό άξονα του κρατικού μηχανισμού προκειμένου να ασκήσει δημοσιονομική πολιτική. Από τους κυριότερους τομείς των φορολογικών πολιτικών είναι η φορολογία των νομικών προσώπων. Οι φόροι που επιβάλλονται είναι για την μετάθεση οικονομικών πόρων από τους ιδιωτικούς φορείς (ΝΠΙΔ) προς το κράτος, τους οποίους πόρους (δημοσιονομικά έσοδα) τους χρησιμοποιεί για να παρέχει υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο -γνωστή και ως ταμειευτική λειτουργία των φόρων.

Η άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής αποτελεί εκείνη την κρατική παρέμβαση προκειμένου να μειώσει την κοινωνική ανισότητα, την επίτευξη του υγιούς ανταγωνισμού, φορολογική συμμετρία και κατ' επέκταση την οικονομική μεγέθυνση και ανάπτυξη.

Οι πρωταρχικές πολιτικές είναι η ισοσκελίση του προϋπολογισμού, η κάλυψη των δημόσιων δαπανών, δηλαδή την εξασφάλιση των μέσων παραγωγής που απαντώνται για την παραγωγή των δημόσιων αγαθών, και τη μείωση του δημόσιου χρέους κλπ.

Η φορολογία μπορεί και πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως μέσο σταθεροποιητικής οικονομικής πολιτικής, ως αποτέλεσμά της είναι η οικονομική μεγέθυνση και η ανάπτυξη. Η οικονομική μεγέθυνση (Stiglitz,1992) θεωρείται ως μακροπρόθεσμος στόχος διότι επηρεάζεται από την επένδυση αλλά και από άλλες παραμέτρους όπως ο πληθωρισμός, η ανεργία, η εργασία, η τεχνολογία, οι φορολογικοί συντελεστές, τα επιτόκια. Βέβαια επηρεάζεται από τους φυσικούς πόρους και ιδιαίτερα από τη φορολογία και την τιμολόγηση των -ως προς τις επιχειρήσεις που έχουν την διαχείριση ενέργειας - φυσικών πόρων.

Οι φόροι επηρεάζουν την οικονομική ανάπτυξη και το κράτος ασκεί την ενδεδειγμένη οικονομική πολιτική ψηφίζοντας διατάξεις που είναι ευνοϊκές για την θετική επίδραση της αποτελεσματικότητας των φόρων. Για παράδειγμα λιγότερη αρνητική επίδραση στο ρυθμό ανάπτυξης έχουν οι φόροι περιουσίας καθώς δεν επιβάλλονται στην τρέχουσα οικονομική δραστηριότητα. .

Επίσης οι φόροι κατανάλωσης επηρεάζουν λιγότερο τον ρυθμό ανάπτυξης συγκριτικά με τον φόρο εισοδήματος διότι οι φόροι εισοδήματος δεν μειώνουν μόνο το εισόδημα αλλά και την χρηματοδότηση των επενδύσεων.

Εν κατακλείδι η παρέμβαση στην δημόσια οικονομία, η οποία τοποθετείται στο κλάδο των κοινωνικών επιστημών, έχει ως σκοπό την παρέμβαση στην οικονομική ζωή. Ουσιαστικά είναι η αύξηση της κοινωνικής ευημερίας σε όρους τέλειου ανταγωνισμού προκειμένου να επιτευχθεί η οικονομική μεγέθυνση και ανάπτυξη.

1.1.2 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η φορολογική πολιτική είναι (Τάτσος, 2012) η επιλογή από μια κυβέρνηση ως προς τους φόρους που επιβάλλονται, και ως προς σε ποιον μπορεί να οριοθετηθεί η ίδια μακρο-μικροοικονομικώς. Οι μακροοικονομικές πτυχές αφορούν τη συνολική ποσότητα των φόρων που εισπράττονται, οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν αρνητικά το επίπεδο της οικονομικής δραστηριότητας. Αυτό αποτελεί ένα στοιχείο της δημοσιονομικής πολιτικής. Οι μικροοικονομικές πτυχές αφορούν ζητήματα δίκαιης μεταχείρισης (φορολογούμενοι) και κατανομής αποτελεσματικότητας.¹

Φορολογικό σύστημα και φορολογική πολιτική είναι έννοιες συνυφασμένες, διότι η φορολογική πολιτική καθορίζει το πολιτικό σύστημα μιας χώρας. Ο τρόπος επιβολής των φόρων που επιλέγει ένα κράτος αποτελεί το φορολογικό σύστημα. Παρότι οι περισσότερες αναπτυγμένες χώρες επιβάλλουν ανάλογους φόρους, τα φορολογικά συστήματα διαφέρουν μεταξύ τους. Το ιδιάζον της διαφοράς αυτής έγκειται στους σκοπούς που θέλει να επιτύχει ήτοι εξαρτώνται από τους οικονομικούς και κοινωνικοπολιτικούς στόχους με απώτερο σκοπό την οικονομική μεγέθυνση-

¹ δηλαδή ποιοι φόροι θα έχουν στρεβλωτική επίπτωση στην οικονομικής δραστηριότητα.

ανάπτυξη. Για παράδειγμα, στην Ελλάδα ο σκοπός είναι διττός: η κάλυψη του δημόσιου χρέους ,της οικονομικής προσαρμογής αφενός και η εν γένει ανάπτυξη του δημόσιου τομέα αφετέρου.

Μια άλλη ειδοποιός διαφορά των φορολογικών συστημάτων (Γεωργακόπουλος, 2005) έγκειται στη διάρθρωση των φορολογικών συστημάτων μεταξύ των ανεπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών .

Εν προκειμένω στις ανεπτυγμένες χώρες επικρατούν οι άμεσοι φόροι και ιδίως φόροι εισοδημάτων, φόροι περιουσίας κλπ., επειδή τα εισοδήματα είναι υψηλά υπάρχουν κοινωνικές- περιουσιακές ανισότητες ανά περιοχή της κάθε χώρας και άλλες περιοχές είναι πιο ανεπτυγμένες και άλλες πιο εύρωστες.

Επίσης σε επίπεδο επιχειρήσεων άλλες χώρες είναι πιο οικονομικά ισχυρές και άλλες πιο αδύναμες πχ μικρομεσαίες -οικονομίες κλίμακας. Στην περίπτωση αυτή έγκειται το κενό φορολογικού συστήματος να μην υφίσταται φορολογική ταξινόμηση των εταιρειών-όχι βάση αναλογικότητας αλλά προοδευτικότητας ή ενός μεικτού συστήματος.

Στις αναπτυσσόμενες χώρες το σύστημα στηρίζεται στους έμμεσους φόρους λόγω ότι δεν υπάρχει οργανωμένο κράτος -κοινωνία καθώς δεν υπάρχουν υψηλά εισοδήματα και έτσι δεν υπάρχει οργανωμένη φορολογική διοίκηση. Εις αυτή την περίπτωση εκουσίως δεν υπάρχει κρατικός παρεμβατισμός για να υπάρξει ακούσια οικονομική μεγέθυνση -ανάπτυξη του κράτους διότι όπως είναι γνωστό μοχλός της κοινωνικής ευημερίας είναι η ιδιωτική πρωτοβουλία.

1.1.3 ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Ο κύριος σκοπός (Simone,2002) που καλείται να επιτελέσει η φορολογία είναι οι παρακάτω αρχές:

1. Ισοσκελισμός του προϋπολογισμού.
2. Κάλυψη των δημοσίων δαπανών
3. Μετριασμός του δημόσιου χρέους.

1.1.4 ΚΥΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Στα σύγχρονα φορολογικά συστήματα τα κράτη (Simone,2002) και η δημόσια χρήματο-οικονομία προσλαμβάνει την έννοια της δημόσιας παρέμβασης², και από την οποία απορρέουν οι παρακάτω αρχές:

1. Η αποτελεσματική κατανομή των πόρων.
2. Η ανακατανομή του πλούτου και του παραγόμενου εισοδήματος.
3. Η ισορροπία της οικονομίας σε σχέση με τα ξένα κράτη.
4. Η οικονομική ανάπτυξη –μεγέθυνση.

1.1.5 Η ΘΕΩΡΙΑ ΕΝΟΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ Η ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Είναι πασίδηλο γεγονός ότι για να επιτευχτεί η κατανομή των φορολογικών βαρών δεν μπορεί να συμβεί με ενιαίο φόρο πχ η φορολογία επιχειρήσεων είναι 29% και φορολογία φυσικών προσώπων γίνεται με την μέθοδο της προοδευτικής κλίμακας ,εν τούτοις επιτυγχάνεται διάμεσου πληθώρα φόρων.

Για να είναι εφαρμόσιμο ένα φορολογικό σύστημα, που θα αποτελείτο από έναν ενιαίο φόρο (Simone, 2002) είναι ανάγκη η ύπαρξη μιας ομοιογενής μεζούρας που θα αξιολογεί τις οικονομικές συνθήκες των φορολογούμενων. Αυτός ο ενιαίος φόρος θα μπορούσε να είναι μόνο στο εισόδημα και έτσι θα ήταν ένα ιδεώδες εργαλείο για την κατανομή φορολογικών βαρών.

Παρόλο ταύτα ο νομοθέτης έχει πρόθεση ή να επεκτείνει ή να μειώσει την κατανάλωση, την επένδυση διαθέτοντας μια σειρά από φόρους όπως για παράδειγμα φόροι κατανάλωσης περιουσίας .

Η υιοθέτηση ενός ενιαίου φόρου θα προϋπόθετε πάρα πόλους υψηλούς συντελεστές και θα είχε σαν αποτέλεσμα την συστολή της παράγωγης.

² Δημόσια Παρέμβαση ήτοι να παρεμβαίνει το κράτος όταν το κρίνει σκόπιμο προκειμένου να εξορθολογήσει την οικονομική ζωή της χώρας

Η δικαιολόγηση της πληθώρας φορολογίας είναι η επίτευξη μιας ισορροπίας μεταξύ πολυάριθμων συλλογικών συμφερόντων, η καταπολέμηση της φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής. Η εφαρμογή των σε καμιά περίπτωση δεν έχει σκοπό να δυσκολέψει τη ζωή του φορολογούμενου από την αδυναμία της μη κατανόησης της πληθώρας φόρο-νομοθεσίας.

1.1.6 Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΩΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η φορολογία ως οικονομικό σύστημα μιας (Τάτσος, 2012) χώρας ασκείται δια μέσου της φορολογικής πολιτικής με απώτερο σκοπό την σταθεροποίηση της οικονομίας.

Ιδίως σε περιόδους ύφεσης η φορολογία χρησιμοποιείται από τους οικονομολόγους ως εργαλείο προκειμένου αυξήσουν τους δείκτες του ΑΕΠ, όπως την επένδυση, με αποτέλεσμα να έρθει μεγέθυνση και βεβαία σταθεροποίηση του πληθωρισμού των επιτοκίων κλπ. Για παράδειγμα ένας από τους λόγους της οικονομικής ύφεσης είναι η πτώση της αγοράς με αποτέλεσμα τη μείωση της ζήτησης, συνεπεία αυτών η μείωση της παραγωγής, των επενδύσεων, και με αυτό τον τρόπο έρχεται και η μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος.

Η αντιμετώπισή της έρχεται από την σταθερή και δομημένη φορολογική πολιτική και αυτό μπορεί να επιτευχθεί με δυο τρόπους:

- Με αύξηση της φορολογίας με την οποία θα επέλθει μείωση κάποιων παραγόντων του ΑΕΠ, αλλά από την επιβολή της φορολογίας θα υπάρξει μεγέθυνση του ΑΕΠ και έτσι το κράτος θα μπορεί να αυξήσει τις επενδύσεις που θα αποτελέσουν δημόσιες δαπάνες. Επιπλέον θα δημιουργηθεί απασχόληση και παραγωγή και έτσι θα επέλθει ρευστότητα στην αγορά με αποτέλεσμα να αρχίζει να ισορροπεί η οικονομία.
- Μείωση της φορολογίας που συνεπάγεται αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων ώστε να υπάρξει ιδιωτική επένδυση και κατανάλωση και έμμεσα οδηγούμεθα σε μεγέθυνση του ΑΕΠ.

1.2 Η ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΜΕ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βασικός παράγοντας της μακροοικονομίας είναι (Easterly & Rebelo, 1993) το εισόδημα από τον οποίο εξαρτάται ο βαθμός μεγέθυνσης και ανάπτυξης μιας οικονομίας .

Στην οικονομική ανάλυση των δυο όρων υπάρχει μια σύγχυση. Μεγέθυνση είναι η σταθερή και διαχρονική αύξηση του προϊόντος δηλαδή η διαχρονική αύξηση του ΑΕΠ. Ο όρος ανάπτυξη είναι ευρύτερος και απαντά στην διασύνδεση των ικανοτήτων και δυνατοτήτων μιας οικονομίας όπως το επίπεδο εισοδήματος. Στην οικονομική μεγέθυνση το εισόδημα εξαρτάται από την σχέση κατανάλωσης και αποταμίευσης και επιπλέον από όλες τις αποφάσεις που σχετίζονται με την φορολογία του εισοδήματος από την οποία εξαρτάται μεγέθυνση.

Υπάρχουν υποστηρικτές ότι η μακροοικονομική σταθερότητα της μεγέθυνση εξαρτάται από την δίκαιο-κατανομή του εισοδήματος : (McAleese,2005) η δε φορολογία μπορεί να παίξει αυτόν το ρόλο και να εξισορροπήσει τα εισοδήματα δια της φορολόγησης νομικών προσώπων.

1.2.2 ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Η στρεβλωτική λειτουργία των φόρων επιδρά αρνητικά στο ρυθμό ανάπτυξης³ διότι αφαιρούν από την αγοραστική δύναμη (Τσάτσος, 2012) και την οικονομία, τα εισοδήματα που θα κατέληγαν στην κατανάλωση και στην επένδυση και θα οδηγούμεθα στην ανάπτυξη.

Εξ αντιδιαστολής θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η είσπραξη των ειδικών φόρων- τελών μπορούσαν να αξιοποιηθούν για την κατασκευή δημοσίων έργων (λιμάνια - δρόμοι) από τους οποίους θα υπάρξει ανάπτυξη και εδώ έγκειται η διάφορα των άμεσων από τους έμμεσους φόρους να πηγαίνουν για την ειδική αντιπαροχή που είναι ταγμένοι και εν τούτοις συνυπολογίζονται στον προϋπολογισμό και καλύπτουν τις εν γένει δαπάνες του κράτους.

³ Η ανάπτυξη συναντάται με τους όρους οικονομική μεγέθυνση της οικονομίας.

1.2.3 ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ

Η οικονομική μεγέθυνση (Δαλαμάγκας, 2010) αποτελεί βασικό στόχο της δημοσιονομικής – φορολογικής πολιτικής αλλά και μακροπρόθεσμος στόχος που επηρεάζεται άμεσα από τις επενδύσεις δηλαδή μέσω μεγέθυνσης του ΑΕΠ.

Ως υπόβαθρο της φορολογίας (Eastely & Rebelo,1993) είναι ότι μέσω της φορολογίας δίνεται η δυνατότητα για δημόσιες επενδύσεις κατά άλλη άποψη η φορολογία των φυσικών- νομικών προσώπων μπορεί να συμβάλλει στην μεγέθυνση. Συμφώνα με τα μοντέλα μεγέθυνσης έχουν ως εξής: η αύξηση των φόρων επί των εισοδημάτων μειώνει το διαθέσιμο εισόδημα κάνοντας τις ιδιωτικές επενδύσεις λιγότερες ελκυστικές με αποτέλεσμα μειώνεται η οικονομική μεγέθυνση, αυτή η βαθιά σποραδιασμένη πεποίθηση ότι η φορολογία και τα οφέλη της φορολογικής πολιτικής μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη ,καθώς και τη διαρκής στασιμότητα έχει διαρθρωθεί στο μοντέλο διασύνδεσης κατά το παρελθόν.

Τα νέα μοντέλα ανάπτυξης, διαθέτουν απλά κανάλια που συνδέουν ορισμένους φόρους με το ρυθμό ανάπτυξης, οι αυξήσεις των φόρων εισοδήματος για παραδείγματα μειώνουν τον καθαρό ρυθμό της ιδιωτικής επένδυσης καθιστώντας τις επενδύσεις λιγότερο ελκυστικές και μειώνοντας το ρυθμό ανάπτυξης.

1.3 ΕΙΔΗ ΦΟΡΩΝ

1.3.1 ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Η εννοιολογική μορφή του φόρου δεν έχει καθοριστεί έως σήμερα στα σύγχρονα φορολογικά συστήματα. Με μια προσέγγιση σε διαφόρους ορισμούς που έχουν δοθεί ως σήμερα είναι: φόρος είναι ως κύριο μέσο κατανομής των δημόσιων βαρών μεταξύ των προσώπων που ενδιαφέρει την πολιτική οικονομία και την δημοσιονομική θεωρία. Συμφώνα με το Σύνταγμα άρθρο 4,5 είναι η συμμετοχή των πολιτών στα δημόσια βάρη.

Συμφώνα με την νομολογία (Φορτσάκης,2008) Φόρος είναι η αναγκαστική χωρίς αντάλλαγμα παροχή των ατόμων - ΝΠΙΔ προς το κράτος ή άλλα ΝΠΙΔ και προορισμό των εσόδων με σκοπό την εκπλήρωση της οικονομικής πολιτικής.

Ειδική αντιπαροχή των φόρων είναι η μονομερής αναγκαστική επιβολή του φόρου που εγγίζει στο κράτος – ΝΠΙΔ υπέρ των οποίων θεσπίζεται η φορολογία.

Ως προς την αντιπαροχή προκύπτει έμμεσα η αντιπαροχή ανταλλάγματος δια την κάλυψη των δημοσίων δαπανών και τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου και έτσι προκύπτει ένας έμμεσος τρόπος κατανομής των δημοσίων αγαθών και έμμεσα δίνεται η δυνατότητα της οικονομικής μεγέθυνσης.

1.3.2 Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΤΡΙΧΟΤΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ

Η λειτουργία των φόρων (Τσατσος,2012) είναι αΐδια προκειμένου να επιτευχτεί ο πραγματικός σκοπός της τρισυπόστατης λειτουργίας των και αναλύεται στην ταμειευτική ,οικονομική, κοινωνική.

Ταμειευτική λειτουργία έχει να κάνει με τον δημόσιο προϋπολογισμό προκειμένου να καλύψει τις δαπάνες από την μονομερή διοικητική επιβολή των φόρων βάση την αρχή της ισότητας και αναλογικότητας από την από την φορολογική βάση προς το κράτος.

Οικονομική λειτουργία έχει να κάνει με την δημοσιονομική πολιτική και τα αποτελέσματα της δια της οποίας εξαρτάται τον σκοπό που ήθελε να επιτύχει π.χ. στοχεύει μεγέθυνση, της οικονομίας ,ισοκατανομή των εισοδημάτων, καταπολέμηση στην διαφθορά, πληθωρισμού ,αύξηση επιχειρηματικότητας.

Κοινωνική λειτουργία απαντά κατά πόσο ήθελε η πολιτική βούληση να ακολουθήσει την ιδέα του κοινωνικού κράτους από την άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής για ένα δικαιότερο και κοινωνικό κράτος π.χ μια ιδιαίτερη φορολόγηση μεταχείριση των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων.

1.3.3 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΦΟΡΩΝ

Οι φόροι διακρίνονται σε αμέσους και έμμεσους φόρους.

Άμεσοι φόροι: Άμεσος φόρος ή κύριος φόρος επιβάλλεται επί του εισοδήματος – περιουσίας,επί της δαπάνης και έχουν ως τελολογικό σκοπό την κάλυψη των δημοσίων δαπανών.

Έμμεσοι φόροι: Έμμεσοι φόροι είναι οι ειδικό φόροι -τέλη – εισφορές που επιβάλλονται για οικονομική – κοινωνική πολιτική και κάλυψη ειδικών αναγκών χωρίς να λειτουργεί σε συνάρτηση με την φοροδοτική ικανότητα.

1.3.4 ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Οι δυο βασικότεροι συντελεστές φορολογίας που μπορούμε να διακρίνουμε είναι ο άμεσος και ο οριακός συντελεστής:

Άμεσος: $t = \frac{T}{Y}$ αυξάνει ανάλογα με την αύξηση της φορολογικής βάσης

Οριακός: $t = \frac{\Delta T}{\Delta Y}$ τα φορολογικά έσοδα αυξάνουν με ταχύτερο ρυθμό από την φορολογική βάση.

1.3.5 ΔΟΜΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ

Η επιβολή της φορολογίας γίνεται μεταξύ δυο συστημάτων το αναλογικό και το προοδευτικό αντίστοιχα.

Αναλογική φορολογία: Είναι εκείνη που ο μέσος φορολογικός συντελεστής δεν αλλάζει όταν αλλάξει η φορολογική βάση (Φορτσάκη, 2008) δηλαδή είναι ο είναι ο φόρος που συνυπολογίζεται βάσει σταθερού συντελεστή με εκατόστωση ανεξαρτήτως φορολογικής ύλης πχ φορολογία νομικών προσώπων.

Υπόδειγμα:

$$t = \frac{T}{Y} \quad \text{πχ } Y = 100 \quad T = 20\% \quad t = \frac{T}{Y} = \frac{20}{100} = 0,20$$

Προοδευτική φορολογία

Ο φόρος είναι προοδευτικός (Τσάτσος, 2012) όταν διευκρινίζεται η φορολογική βάση σε κλίμακες και διαιρείται με τον ανάλογο φορολογικό συντελεστή, ανάλογα με την φορολογική βάση δηλαδή λειτουργεί η φοροδοτική ικανότητα του φορολογούμενου.

Y	ΔY	Tα	ΔT	$t = \frac{T}{Y}$	$t = \frac{\Delta T}{\Delta Y}$
100	-	20		0.20	
200	100	50	30	0,25	0,3
300	100	80	30	0,26	0,3

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Η διαχείριση των φορολογικών εσόδων αξιολογείται συχνά με την μεγέθυνση ΑΕΠ τα συνολικά έσοδα από τις φορολογικές εισπράξεις σχετίζονται με το με την μέτρηση του φορολογικού συστήματος.

Η σχέση μεταξύ φορολογικών βαρών -εισπράξεων και ΑΕΠ μας δίνει την δυνατότητα για μια ευρεία εμβάθυνση της μεγέθυνσης προκειμένου να μελετήσουμε της φορολογικής πίεσης ενός κράτους άλλα και σε σύγκριση με άλλα κράτη. Για να επιτευχθεί ο οικονομικός σκοπός του κράτους ,η δημόσια παρέμβαση έγκειται μεταξύ της σχέσης φορολογικά έσοδα προς ΑΕΠ μας δίνει μια σύνθετη πληροφορία για την μεγέθυνση. (Longobardi, 2017)

Παράδειγμα: Αν από πλευρά φορολογικής πολιτικής θέλουμε να υποστηρίξουμε την επένδυση ή θα μειώσουμε τη φορολογία ή θα επιδοτήσουμε τις επιχειρήσεις για να επενδύσουμε στην δημόσιες δαπάνες ,παράγοντας δημόσιος δαπάνης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο φορολογίας να γίνουν φόρο-ελαφρύνσεις (συντάξεις, επιδόματα ανεργίας, οικογενειακά επιδόματα).

Η σχέση φορολογικές εισπράξεις /ΑΕΠ (tax levy/ GDP) (Longobardi, 2017) μπορεί να έχει αποτελέσματα στον οικονομικό κύκλο που θα αναφέρονται στις διακυμάνσεις της οικονομικής μεγέθυνσης και μακροχρόνιας ανάπτυξης .

Αν μπορούσαμε να διακρίνουμε στο ΑΕΠ σε δυο αρχικούς παράγοντες θα έχουμε το εισοδήματα από την εργασία και από κεφάλαιο είναι y_w και y_k

$$y_w = \frac{W}{Y} \text{ ΚΑΙ } y_k = \frac{r_k}{Y}$$

$$y_w + y_k = 1$$

αυτοί οι δυο φόροι αποτελούν φόρο εισοδήματος και φόρος κεφαλαίου με συντελεστές t_w και t_k αντίστοιχα και $t_k > t_w$ το συνολικό εισόδημα από φόρους γίνεται:

$$T = t_w w + t_k y_k$$

Αν θέλουμε να έχουμε μεγέθυνση του ΑΕΠ σε μια φάση ανοδική του οικονομικού κύκλου . θα αυξήσουμε τους συντελεστές των φόρων εισοδήματος και κεφαλαίου.

Από την σχέση $\frac{T}{Y}$ αν αυξηθεί το εισόδημα θα έχουμε μεγέθυνση

$$\frac{T}{Y} = t_w + (t_k - t_w) y_k \text{ όντας } t_k - t_w > 0$$

ΑΝ $t_w > t_k$ μεγέθυνση

$t_w < t_k$ μεγέθυνση

$t_w = t_k$ ύφεση

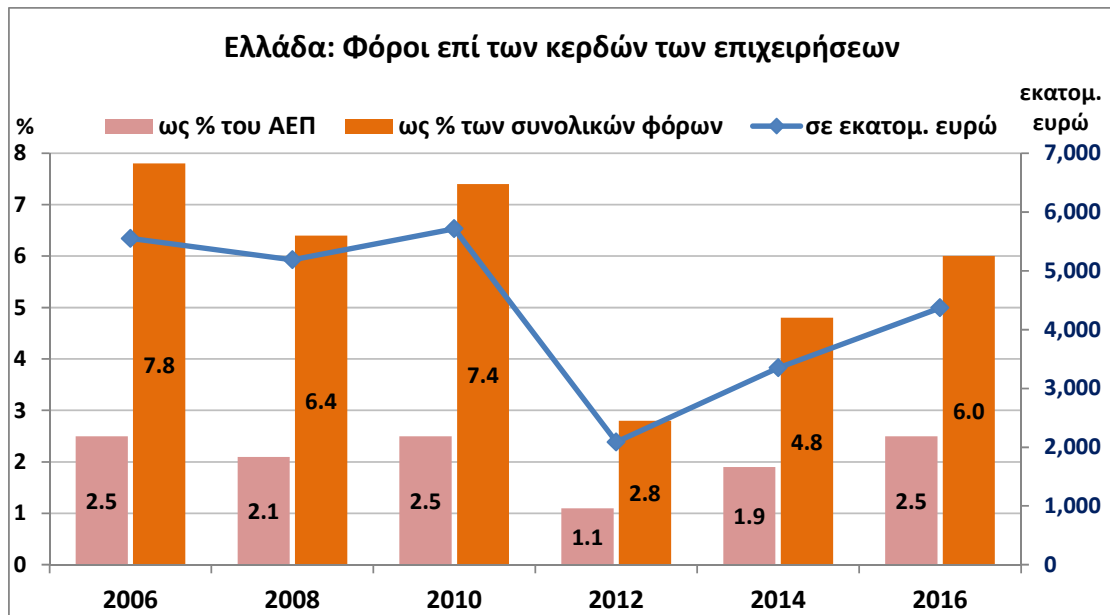
Η επιρροή της δημόσιας παρέμβασης στο οικονομικό σύστημα επιτυγχάνεται με τις μεταρρυθμίσεις σε σχέση φορολογίας και ΑΕΠ.

Πίνακας 1: Φόροι επί των κερδών των επιχειρήσεων, Ελλάδα 2006-2016

Φόροι επί του εισοδήματος ή των κερδών των επιχειρήσεων							Διαφορά	
	2006	2008	2010	2012	2014	2016	2006-12	2012-16
<i>Ελλάδα</i>								
Σε εκατομ. ευρώ	5,552	5,188	5,717	2,088	3,349	4,371	-62%	109%
ως % του ΑΕΠ	2.5	2.1	2.5	1.1	1.9	2.5	-1.4	1.4
ως % των συνολικών φόρων	7.8	6.4	7.4	2.8	4.8	6.0	-5.0	3.2

Πηγή: Eurostat, Main national accounts tax aggregates [gov_10a_taxag], Taxes on the income or profits of corporations.

Διάγραμμα 1: Φόροι επί των κερδών των επιχειρήσεων, Ελλάδα 2006-2016

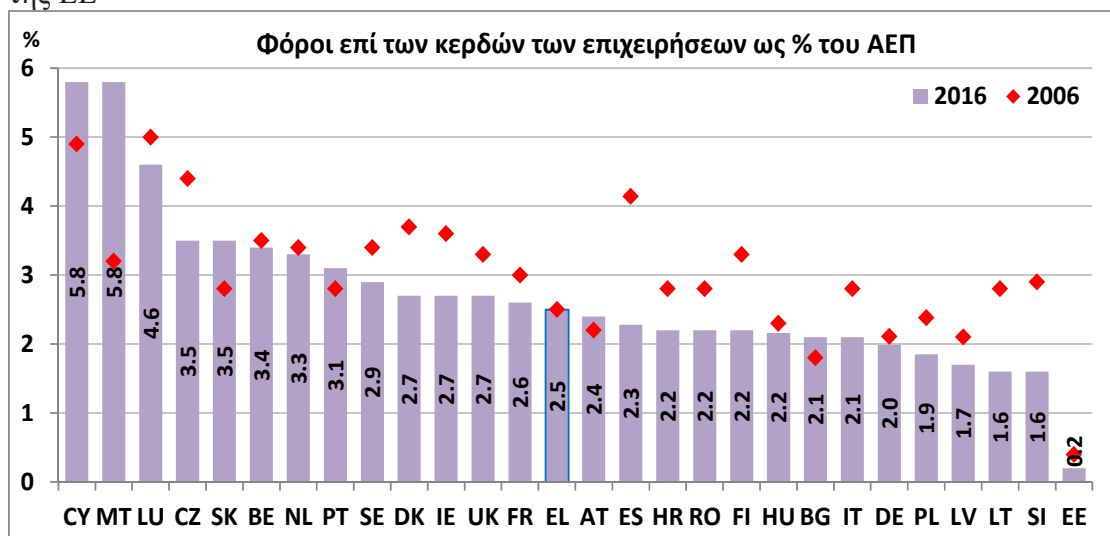

Πηγή: Eurostat, Main national accounts tax aggregates [gov_10a_taxag], Taxes on the income or profits of corporations.

Σημείωση: Οι μπάρες αναφέρουν τους φόρους επί των κερδών των επιχειρήσεων ως % του ΑΕΠ και του συνόλου των φόρων και έχουν ως άξονα αναφοράς τον αριστερό κατακόρυφο άξονα. Η γραμμή παριστάνει ο ύψος των εσόδων σε απόλυτες τιμές (εκατ. ευρώ) και έχει ως άξονα αναφοράς το δεξιό κατακόρυφο άξονα.

Η περίοδος αναφέρεται στην οικονομική κρίση 2006-2016 αλλά επίσημα τα αποτελέσματα της κρίσης αρχίζουν να διαφαίνονται από το 2010 οπού υπάρχει μια κατακόρυφη πτώση των φορολογικών εσόδων επιχειρήσεων σε % ΑΕΠ. Από το 2012-2016 δια των μνημονίων διαφαίνεται μια σταδιακή αύξηση των φορολογικών εσόδων όμως για να υπάρχει μια πραγματική εικόνα πρέπει να συγκριθεί με άλλους παράγοντες όπως απασχόληση, ανεργία, επένδυση .

Διάγραμμα 2: Φόροι επί των κερδών των επιχειρήσεων ως % του ΑΕΠ στις χώρες της ΕΕ

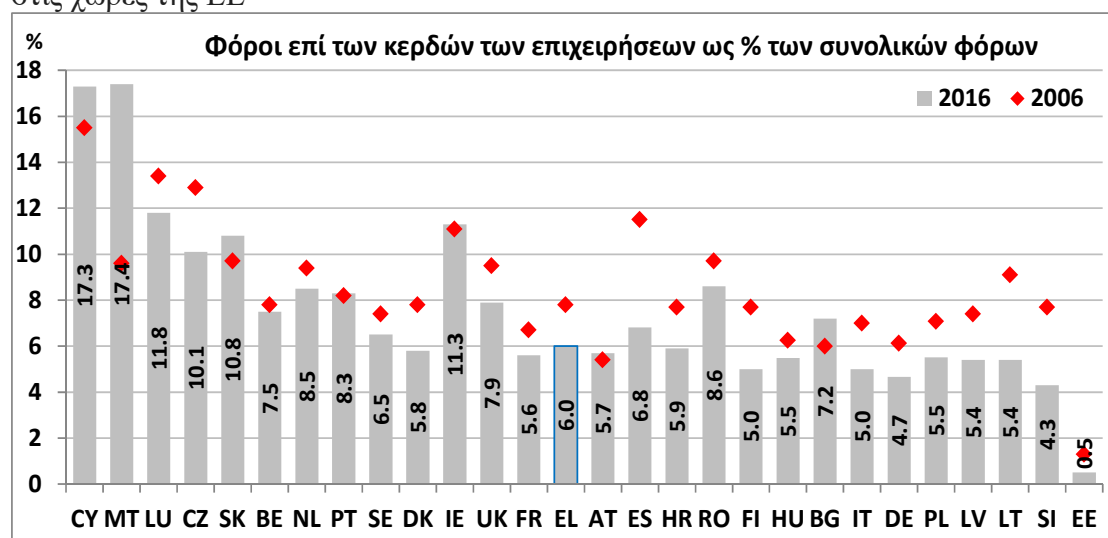

Πηγή: Eurostat, Main national accounts tax aggregates [gov_10a_taxag], Taxes on the income or profits of corporations.

Στο Διάγραμμα 2 παρουσιάζονται οι φόροι επιχειρήσεων σε επίπεδο ΕΕ σε % ΑΕΠ την περίοδο κρίσης 2006 -2016 και η συγκριτική αναφορά της τελευταίας δεκαετία . παρατηρείται ότι λόγω των υψηλών φορολογικών συντελεστών υπολείπονται σε % ΑΕΠ σε σχέση με το 2006 άλλο ένα αξιοσημείωτο ότι οι χώρες με μικρότερους συντελεστές όπως η Βουλγαρία 10% και Κύπρο παρουσιάζουν μια αύξηση των φορολογικών εσόδων σε % ΑΕΠ που σημαίνει ότι προσελκύουν περισσότερες επενδύσεις από τις εγχώριες και κοινοτικές εταιρείες.

Στο Διάγραμμα 3 απεικονίζονται οι φόροι των επιχειρήσεων την περίοδο 2006-2016 και εκ νέου οι περισσότερες χώρες υπολείπονται σε σχέση με το 2006 αυτό οφείλεται στους υψηλούς συντελεστές σε αντιδιαστολή με τις χώρες με μικρότερο συντελεστή όπως Βουλγαρία -Κύπρο παρουσιάζουν αύξηση.

Διάγραμμα3: Φόροι επί των κερδών των επιχειρήσεων ως % των συνολικών φόρων στις χώρες της ΕΕ

Πηγή: Eurostat, Main national accounts tax aggregates [gov_10a_taxag], Taxes on the income or profits of corporations.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

2. Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΜΕΓΕΘΥΝΣΗΣ

2.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η φορολογία επιχειρήσεων (Hines,2001) είναι σημαντικός πόρος για το εθνικό εισόδημα και ως υποκείμενο του φόρου αποτελούν όλες οι μορφές των επιχειρήσεων όπως ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ, Ο.Ε, ατομικές και αλλοδαπές εταιρείες που είναι συνήθως θυγατρικές που έχουν την έδρα τους στην αλλοδαπή.

Αντικείμενο φόρου σύμφωνα με το κώδικα φορολογίας εισοδήματος είναι το καθαρό εισόδημα που προκύπτει στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή. Όλα τα συστήματα φορολογίας ανάγονται στο εισόδημα των επιχειρήσεων. Προκειμένου να σχεδιάσουμε ένα σύστημα φορολογίας πρέπει προσδιορίσουμε το εισόδημα και τι ακριβώς είναι:

Εισόδημα μιας επιχείρησης είναι η αύξηση ή η μείωση, που υφίσταται το κεφάλαιο σε μια καθορισμένη περίοδο του χρόνου ως αποτέλεσμα της διαχείρισης από την διατύπωση το εισόδημα λαμβάνει μια ποσοτική αξία.

Προκειμένου να καθορισθεί το εισόδημα που θα αποτελέσει (Φορτσάκης, 2008) αντικείμενο της φορολογίας βασίζεται σε ορισμένες αρχές: στην αποτελεσματικότητα, αποδοτικότητα, οικονομικότητα και συγκεκριμένα στην αρχή της οικονομικής αρμοδιότητας ⁴δηλαδή περίοδο που θα αποτελέσει αντικείμενο φορολόγησης, της εταιρικής χρήσης, το κάθε εισόδημα βασίζεται σε μια μέθοδο αναλυτική και δυναμική.

Συνολικό εισόδημα = συνολικά έσοδα διαχείρισης - συνολικά έξοδα διαχείρισης

⁴ Η αρχή της οικονομικής αρμοδιότητας είναι μια διοικητική πρακτική που συνίσταται στην εξέταση, στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, μόνο των δαπανών και των εσόδων που αναφέρονται και ισχύουν κατά το χρονικό αυτό διάστημα

Κάθε έσοδο (Catiogno, 2012) και κόστος ανάγονται στην νομική σφαίρα της επιχείρησης και πρέπει να απεικονίζεται λογιστικά όπου έχει σημασία για την φορολογία.

Η φορολογική νομοθεσία στο μεγαλύτερο μέρος χρησιμεύει στην εξακρίβωση των εισοδηματικών στοιχείων και πως καθορίζονται για να σχετίζονται μεταξύ τους αιτιωδώς για να μπορέσει να προβεί στην διαδικασία φορολόγησης της συστηματοποιημένης δόμησης του φορολογικού συστήματος.

Η φορολογία των νομικών προσώπων έχει αποτελέσει και αποτελεί μια θεμελιώδη έννοια για την οικονομία αλλά και την οικονομική στρατηγική μιας χώρας. Από τον τρόπο άσκησης φορολογικής πολιτικής των εταιρειών μπορεί να οδηγηθούμε σε περίοδο ύφεσης ή μεγέθυνσης μιας και οι επιχειρήσεις αποτελούν την ραχοκοκαλιά της οικονομίας. Η φορολογία νομικών προσώπων επιβάλλεται στα καθαρά κέρδη (Τάτσος, 2012) και η σημασία του φόρου διαφέρει από χώρα σε χώρα όχι μόνο σε επίπεδο φορολογικού συντελεστή αλλά και στον τρόπο επιβολής ,αυτό οφείλεται στο διαφορετικό βαθμό ανάπτυξης των εταιρικών μορφών αλλά και στις μεθόδους που χρησιμοποιεί κάθε χώρα για την φορολογία εισοδήματος.

2 1.2 Ο ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Η φορολογία των εταιρειών πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο φορολόγησης ως υποκείμενο του φορολογικού συστήματος διότι αν υπάρχει (Lupi, 2012) ακαμψία της φορολογικής οργάνωσης γίνεται το κίνητρο της δύναμης να αναδειχτεί πλουτισμός των επιχειρήσεων και η ασυμμετρία της κοινωνίας. Η φορολογία εταιρειών στηρίζεται στο γεγονός ότι έχουν δική τους αυτοτέλεια δηλαδή περιουσία που είναι υπέγγρα στους δανειστές της και ο κύριος σκοπός είναι η κερδοφορία της.

Εξάλλου τα νομικά πρόσωπα έχουν στόχους και συμφέροντα που απέχουν κατά πολύ από τους μετόχους (Τάτσος,2012) αν και οι τελευταίοι αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα της εταιρείας ,ως προς την αιτιολογία της φορολογία των επιχειρήσεων έχουν αναπτυχθεί διαφορές θεωρίες κατά καιρούς .

- Βάση της φοροδοτικής ικανότητας όπως επιτάσσουν τα συντάγματα των σύγχρονων Ευρωπαϊκών κρατών - Γαλλία ,Ιταλία ,Γερμανία, Ισπανία- δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις κατέχουν περιουσία έχουν έσοδα και έξοδα-

δαπάνες (Τάτσος,2012) και στον αντίποδα η φορολόγηση των θα έδινε στα φυσικά πρόσωπα-μέτοχοι να κάνουν χρήση της κατάχρηση των φορολογικών νόμων.

- Η λειτουργία της φορολογίας (Τσάτσος,2012) των νομικών προσώπων στηριζόμενη στη λογική να μην δημιουργούνται μονοπώλια και ενισχύει τις μικρότερες επιχειρήσεις και επωφελή την μεγέθυνση της οικονομίας.
- Η φορολογία νομικών προσώπων θα πρέπει να αφορά (Γεωργακόπουλος, 2006) τα κέρδη μόνο της εταιρίας και να μην αφορά τα μερίσματα των μετόχων αντί διαστολής να φορολογούνται τα μερίσματα, να υπάρχει παρακράτηση φόρων ή να φορολογούνται ως εισόδημα φυσικών προσώπων. Ως προς την παραπάνω πολιτική αντιβαίνουν στην αρχή του φορολογικού δικαίου⁵ της αποφυγής της διπλής φορολόγησης ,δεδομένου ότι οι μεν φορολογείται το σύνολο των κερδών μιας επιχείρησης και από την άλλη φορολογούνται τα διανεμόμενα κέρδη -μερίσματα.

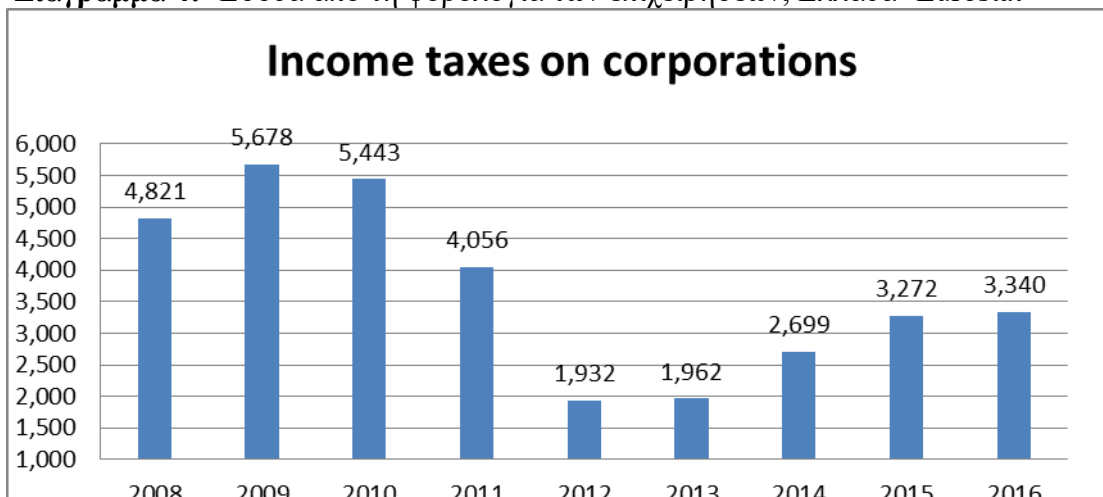
Από την εφαρμογή των παραπάνω αυτού έχουν διατυπωθεί θεωρίες:

- Ότι η εταιρεία έχει δική της (Φορτσάκης, 2008) νομική υπόσταση-προσωπικότητα και οι μέτοχοι αποτελούν αυτοτελείς προσωπικότητες και ότι μία τέτοια πολιτική δίνει τη δυνατότητα να μην υπάρχει φοροδιαφυγή αλλά και ενισχύονται τα δημοσιονομικά στοιχεία του κράτους.
- Σύμφωνα με την θεωρία της θεραπείας της (theory of tax treatment) κατά καιρούς οι επιχειρήσεις χάριν της μεγέθυνσης και ανάπτυξης απολαμβάνουν ειδικά προνόμια (τσάτσος,2012) από την πολιτεία ήτοι:

Οι λεγόμενοι αναπτυξιακοί (Φορτσάκης, 2008) νόμοι με τους οποίους μένουν αφορολόγητα τα κεφάλαια ιδίως από το εξωτερικό χάριν της επανεπένδυσης ,επιχορήγησης, επιδότηση εργασίας ,απαλλαγή φόρων η ΦΠΑ για τα πρώτα χρόνια λειτουργίας μιας επιχείρησης, τα μέτρα οποία αυξάνουν την παραγωγικότητα και κατά επέκταση την κερδοφορία αλλά και μεγέθυνση της οικονομίας.

⁵ OECD convention tax

Διάγραμμα 4: Έσοδα από τη φορολογία των επιχειρήσεων, Ελλάδα -Eurostat

Στο Διάγραμμα 4 απεικονίζεται φορολογία τα έσοδα την περίοδο οικονομικής ύφεσης 2008-2016 και παρατηρείται ιδίως μετά το 2010 μια βαθειά ύφεση της οικονομίας της Ελλάδος και μια κατακόρυφη πτώση των φορολογικών εσόδων εξ' αντιδιαστολής διαφαίνεται ότι από το 2015 υπάρχει μια ενθαρρυντική ανάπτυξη της οικονομίας και αύξηση των φορολογικών εσόδων.

2.2 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

2.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η διάρθρωση των συστημάτων φορολογίας επιχειρήσεων ποικίλουν από χώρα σε χώρα, η λειτουργία της φορολογίας κάθε χώρας είναι στενά συνδεδεμένη με τις κρατούσες οικονομικοκοινωνικές και πολιτικές συνθήκες που επικρατούν σε αυτήν ,συχνά είναι συνυφασμένα των οικονομικών και κοινωνικών παραγόντων που επηρεάζουν τη δομή ενός φορολογικού συστήματος και το μέγεθος του ΑΕΠ, όπως το μέγεθος και η νομική μορφή της επιχείρησης ,της φοροδιαφυγής ,της μεγέθυνσης.

Τα φορολογικά συστήματα επιχειρήσεων έχουν χαρακτηριστεί ως πολύπλοκα, δυσερμήνευτα, οι συχνές αλλαγές της φορολογικής νομοθεσίας αποτελούν ανασταλτικό παράγοντα στο μακροπρόθεσμο προγραμματισμό των επιχειρήσεων και αυξάνουν συνεχώς το κόστος επένδυσης ,τόσο για την για το κράτος όσο και για την ίδια την επιχείρηση.

2.2.2 ΚΛΑΣΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ Η ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Είναι το σύστημα (Γεωργακόπουλος, 2005) που ισχύει στα σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη ,τα καθαρά κέρδη φορολογούνται σε επίπεδο επιχειρήσεων με τον προκαθορισμένο συντελεστή και εν συνεχεία τα διανεμόμενα κέρδη στους μέτοχους φορολογούνται σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία περί μερισμάτων.

Πλεονεκτήματα: Τα πλεονεκτήματα αυτού του συστήματος ότι μ αυτό τον τρόπο καταπολεμάται η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή και επιτυγχάνεται η αύξηση των δημοσίων εσόδων και κατ' επέκταση η μεγέθυνση του ΑΕΠ.

Μειονεκτήματα: Το ότι φορολογούνται χωριστά τα καθαρά κέρδη και εν συνεχεία τα μερίσματα συνιστά παραβίαση της πάγιας αρχή της διπλής φορολόγησης και στον αντίποδα δεν δίνει την ευκαιρία (Τσάτσος, 2012) τα επιπλέον φορολογηθέντα μερίσματα να παραμείνουν στην επιχείρηση και να αποτελέσουν κεφαλαίο επένδυσης και την μεγέθυνση της επιχείρησης.

2.2.3 ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Σύμφωνα με αυτό το σύστημα (Γεωργακόπουλος, 2005) τα καθαρά κέρδη της επιχείρησης θεωρούνται ότι ανήκουν στους μέτοχους και από την διανομή των υπό την μορφή μερισμάτων φορολογούνται με την φορολογία φυσικών προσώπων.

Στα μειονεκτήματα δεν γνωρίζουμε αν εν τοις πράγμασι τι ακριβώς διανέμεται ποια είναι ακριβώς τα κέρδη της επιχείρησης και συνεπώς δεν θα υπάρξει αυτοτελή φορολόγηση των νομικών προσώπων και καθαρή λογιστική απεικόνιση .

2.2.4 ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΙΣΤΩΣΗ

Το σύστημα (Τσάτσος, 2012) αυτό έχει την ίδια λογική με το κλασικό τα καθαρά κέρδη φορολογούνται με σταθερό συντελεστή και τα διανεμόμενα κέρδη φορολογούνται ανάλογα με το ποσοστό συμμετοχή στην επιχείρηση .

2.2.5 ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΥΟ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ

Σύμφωνα με το σύστημα αυτό υπάρχει ένα φορολογικός συντελεστής για τα αδιανέμητα κέρδη της επιχείρησης και η διανομή των μερισμάτων προστίθενται στην φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων ,ομοιάζει με το κλασικό σύστημα.

2.2.6 ΜΙΚΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Από τα παραπάνω συστήματα συνάγεται ότι το κλασικό σύστημα είναι εκείνο που εφαρμόζεται στα σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη διότι είναι απλό και ουδέτερο στις διεθνείς συναλλαγές (Τσάτσος, 2012), το σύστημα της πίστωσης είναι πολυσύνθετο ενώ η φορολογική επιβάρυνση εξαρτάται από την διανομή των κερδών και έχει το θετικό ότι αποφεύγεται η διπλή φορολόγηση.

Ενδεχομένως ένα μεικτό σύστημα φορολόγησης θα έδινε λύση στο πρόβλημα που απασχολεί την επιχειρηματικότητα και την οικονομία ,με το σύστημα αυτό θα υπάρχει δια μέσου της φορολογίας συντελεστών κλιμακωτής φορολόγησης, μια φορολογία ανάλογα με τα κέρδη των φυσικών προσώπων δηλαδή με προοδευτικούς συντελεστές φορολόγησης στα καθαρά κέρδη της εταιρείας και με να διαρθρωμένο κώδικα τάξεων εισοδημάτων που να εκπίπτουν οι δικαιολογημένες δαπάνες επένδυσης.

Ως αναφορά την φορολόγηση μερισμάτων από την διανομή κερδών να υπάρχει παρακράτηση⁶ κλιμακωτής προοδευτικής φορολογίας ανάλογα με το ποσοστό συμμετοχής των μετόχων στην εταιρεία και όχι όπως σήμερα μια πάγια παρακράτηση φόρων ανεξάρτητων κερδών τα οποία συνυπολογίζονται στο εισόδημα και έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της διπλής φορολόγησης.

⁶ Η παρακράτηση φόρου ς είναι ένα ποσό που αφαιρείται από το εισόδημα από το οποίο παραδίδει, δηλαδή η παρακράτηση, και ότι αντιπροσωπεύει το σύνολο του οφειλόμενου φόρου.

2.3 ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΝΕΜΗΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ

2.3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όλα οι τύποι εταιρειών νομικά αξιολογούνται ως παθητικά υποκείμενα της φορολογίας το σημαντικότερο πρόβλημα που τίθεται είναι η παρακράτηση φόρων από το ίδιο το νομικό πρόσωπο αλλά και από τους εταίρους από την διανομή των μερισμάτων οπότε ενέχει ο κίνδυνος της διπλής φορολόγησης .

Στα νομικά πρόσωπα – εταιρείες τα αδιανέμητα κέρδη διανέμονται στους μετόχους υπό την μορφή μερισμάτων ,δυστυχώς ένα χρόνιο πρόβλημα της φορολογικής πολιτικής που ακολουθείται είναι ότι η αντιμετώπιση τους είναι ανακόλουθη , διότι ως οικονομικό πρόβλημα είναι ότι τα μερίσματα δεν εκπίπτουν φορολογικά παρόλο που αποτελούν κέρδη της εταιρείας και ήδη είχαν φορολογηθεί ως εισόδημα είναι το λεγόμενο διαχρονικό πρόβλημα της διπλής φορολόγησης.

Οι φόροι επί των νομικών προσώπων αλλά και η παρακράτηση των μερισμάτων οδηγεί σε μια μετανάστευση εισοδήματος (Ράπανος & Καπλάνογλου, 2008) από τα εταιρικά ταμεία από την την φορολόγηση σε ένα ποσοστό απόδοσης που θα μειώσει την ευελιξία της οικονομίας και την δυνατότητα επένδυσης στην εταιρεία.

Οι μελέτες έχουν δείξει ότι οι υψηλοί συντελεστές φορολογίας οδηγούν σε μείωση της οικονομική δραστηριότητας (Ράπανος&Καπλάνογλου,2008) και αφετέρου σε αύξηση του δημόσιου πλούτου.

Από την φορολόγηση μερισμάτων της εταιρείας μετακινείται από τον τομέα των εταιρειών στο μη εταιρικό τομέα της οικονομία (Ράπανος & Καπλάνογλου, 2008) συνεπώς το ποσοστό απόδοσης κεφαλαίου συρρικνώνονται και επηρεάζονται όλες οι μετοχές και η κατανομή των κερδών από το κεφαλαίο της εταιρείας και συμπερασματικά επηρεάζονται διάφοροι συντελεστές της οικονομία και ενέχει το κίνδυνος μεγέθυνση της οικονομίας.

Η φορολογική μεταχείριση (Damodaran. 2003) των μερισμάτων ποικίλει καθημερινώς και εξαρτάται ποιος θα λάβει τα μερίσματα. Οι εταιρείες προστατεύονται από την φορολογία μερισμάτων που λαμβάνουν οι μέτοχοι και επίσης εκείνα που θα λάβουν τα συνταξιοδοτικά ταμεία της, που δεν φορολογούνται .

2.3.3 ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

Περί της (Lazar,2010) εφαρμογής της διεθνούς φορολογίας για αποφυγή της διπλής φορολόγησης πολλά κράτη υιοθετούν διάφορα μέτρα που έχουν ως στόχο την απαλλαγή η την μείωση ης φορολογίας.

Τα ακόλουθα συστήματα που προτείνονται είναι τα εξής:

1. κλασικό σύστημα (classical system): Τα μερίσματα κατανέμονται στους μετόχους και συνυπολογίζονται στο συνολικό τους εισόδημα και φορολογούνται με φορολογία φυσικών προσώπων.

2. τροποποιημένο κλασικό σύστημα (modified classical system): Αποτελεί την ίδια μέθοδο με την προηγούμενη κατηγορία η μόνη διαφορά όταν τα εισοδήματα φορολογούνται με ένα συντελεστή χαμηλότερο από αυτή που εφαρμόζεται για φορολογία φυσικών προσώπων.

Συμψηφίζεται όταν το ένα μέρος τον πληρώνουν οι μέτοχοι και ένα μέρος το πληρώνει η εταιρεία.

3. πλήρης καταλογισμός (full imputation system): Τα φορολογικά βάρη των μερισματούχων βαρύνουν την εταιρεία ως προκαταβολή φόρου και χρεώνονται στους μετόχους ,έτσι ολόκληρο το ποσό των φορολογικών μερισμάτων μειώνεται και πληρώνεται από την εταιρεία ήτοι ο φόρος πληρώνεται από την εταιρεία αλλά χρεώνονται στους μετόχους. Αυστραλία Μεξικό νέα Ζηλανδία Ισπανία.

4. μερικός καταλογισμός (partial imputation): Οι μέτοχοι λαμβάνουν μια πίστωση φόρου από τα μερίσματα και απαλλάσσεται ένα ποσοστό από την πληρωμή η εταιρεία.

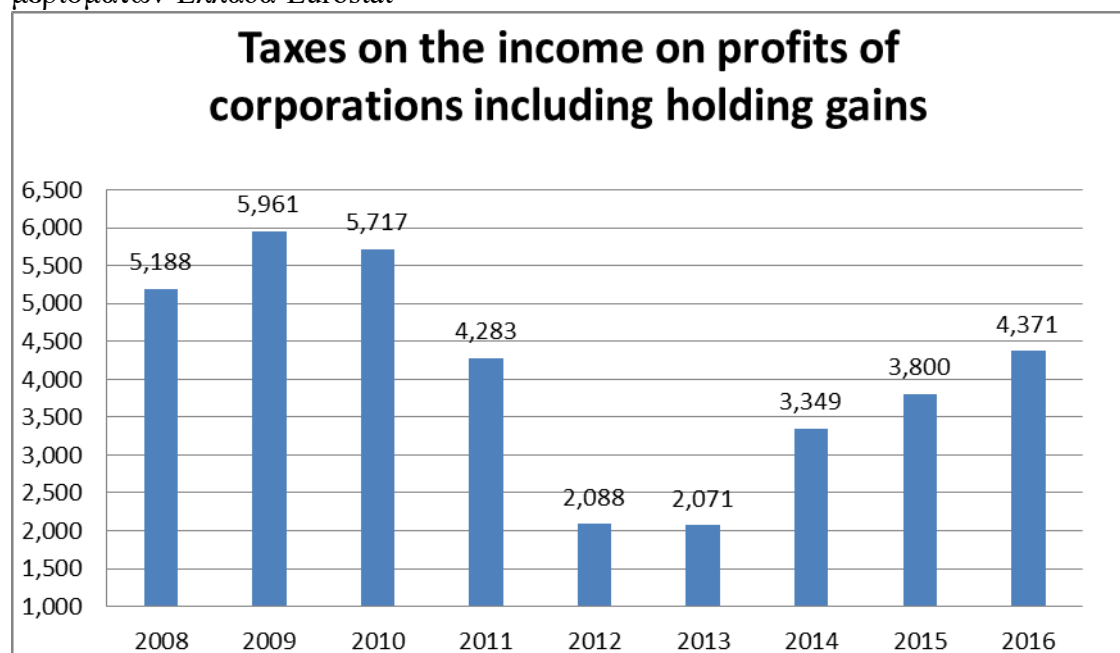
5. Συνολικό σύστημα απαλλαγής (total exemption system):οι μέτοχοι είναι πλήρως απαλλαγμένοι από την φορολογία φυσικών προσώπων, με την παρακράτηση όπως Ελλάδα -Ιταλία

6. μερικό σύστημα απαλλαγής (partial exemption system): Τα μερίσματα σε αυτό το σύστημα απαλλάσσονται εν μέρει ⁷ από την φορολογία φυσικών προσώπων στην περίπτωση αυτή εντάσσονται η Γερμανία και Λουξεμβούργο .

Συμπερασματικά (Lazar, 2010) θα μπορούσε να λεχθεί ότι τέτοια μέτρα, για την αποφυγή της διπλής φορολογίας των μερισμάτων που λαμβάνονται από τα έσοδα των εταιρειών όμως από πλευράς φορολογική πολιτικής, είναι πιο δύσκολο να τεθούν σε εφαρμογή επειδή περιλαμβάνουν τον υπολογισμό τόσο εκ των προτέρων και τον εκ των υστέρων φόρο εισοδήματος εταιρειών καθώς και τα καθαρά μερίσματα. Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν ορισμένα πλεονεκτήματα, μεταξύ των οποίων είναι η εφαρμογή της φορολογικής ίσης μεταχείρισης μερισμάτων στον υπολογισμό του φορολογητέου κέρδους και ισχύει μόνο στην περίπτωση έκπτωσης του φόρου.

Ένα άλλο πλεονέκτημα είναι η δυνατότητα διατήρησης του ίδιου επίπεδου φόρου για όλα τα προσωπικά εισοδήματα, ενώ εξακολουθεί να μειώνει τη διπλή φορολογία των μερισμάτων.

Διάγραμμα 5 Φορολογικά έσοδα εταιρειών συμπεριλαμβανομένων επί των κερδών μερισμάτων-Ελλάδα-Eurostat

Στο διάγραμμα 5 απεικονίζεται η φορολογία επιχειρήσεων συμπεριλαμβανόμενων και η φορολογία των μερισμάτων την περίοδο ύφεσης 2008-2016 και παρατηρείται

⁷ συνήθως το 50%

ότι σε σχέση με σχέση με τα φορολογικά έσοδα του διαγράμματος 5 ότι υπάρχει μια ανάκαμψη της οικονομία από το 2014 θετικής μορφής που σημαίνει υφίσταται μια αύξηση εσόδων από τα μερίσματα που φορολογούνται ως εισόδημα φυσικών προσώπων που ερμηνευτικά σημαίνει ανάκαμψη την μεγέθυνση οικονομίας αλλά και μείωση των επενδύσεων από την πλευρά των μερισματούχων.

2.4 Η ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η φορολόγηση (Damodaran,2003) των νομικών προσώπων αποτελεί σήμερα οικονομική πολιτική και από μικρο- μακροοικονομικής άποψης θα υπάρξουν επιδράσεις στην Οικονομία δηλαδή ένα επίκαιρο ζήτημα είναι η επιλογή των αποδοτικότερων φορολογικών συστημάτων που θα συνδράμει στην αποτελεσματικότερη κατανομή των μέσω παραγωγής, διανομή κερδών και αποδοτικότητα των επενδύσεων (Τσάτσος, 2012) και μακροοικονομικώς θα οδηγήσει στην αύξηση του ΑΕΠ και την μεγέθυνση της οικονομίας ως απόρροια όλων αυτών των στόχων είναι επίτευξη των στόχων της οικονομικής πολιτικής.

Η υπάρχουσα φορολογική νομοθεσία για τις επιχειρήσεις και ιδίως η φορολογία για τα (Damodaran, 2003) μερίσματα μπορεί να παρέχει εμπόδια για την οικονομία ,στην βραχυπρόθεσμη περίοδο το χαμηλότερο κόστος μερισμάτων δηλαδή χαμηλότερη φορολογία μεταφράζεται σε υψηλότερες κεφαλαιακές επενδύσεις από τις εταιρείες ,στην μακροπρόθεσμη περίοδο, θα έχει συνέπειες για την οικονομία.

Οι θετικές συνέπειες είναι:

Η μείωση του εταιρικού χρέους (Damodaran, 2003) και η αυξανόμενη χρήση των ιδίων κεφαλαίων θα είναι θετικά νέα για την οικονομία. Σημειωτέον ότι τα φορολογικά οφέλη του είναι για την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους αλλά από την επιβολή των φόρων τελικά επιβαρύνονται άλλοι παράγοντες στην οικονομία.

Όταν οι επιχειρήσεις χρεοκοπούν οικονομικά, το κόστος είναι σημαντικό όχι μόνο για τους εργαζομένους , και τους επενδυτές των επιχειρήσεων αλλά και για την κοινωνία. Μία αλλαγή στην φορολογία θα μειώσει τόσο τον αριθμό των επιχειρήσεων όσο και των ενδεχόμενων επενδύσεων.

Οι πιθανές αρνητικές συνέπειες είναι:

Με την (Damodaran, 2003) πληρωμή των φόρων εξαιτίας της υψηλής φορολογίας εισοδήματος και μερισμάτων οι επιχειρήσεις αναγκάζονται να μεταφέρουν κεφάλαια από ενδεχόμενες επενδύσεις, η κοινωνία και οι εταιρείες θα πληρώσουν το τίμημα για τις μη πραγματικές επενδύσεις και έχει ως συνέπεια την χαμηλότερη ανάπτυξη.

2.5 ΔΙΠΛΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Το ζήτημα της διπλής (Τάτσος,2012) φορολόγησης είναι ένα φαινόμενο ύψιστης σημασίας που απασχολεί την επιστήμη της φορολογίας.

Ένα θέμα πολεμικών συζητήσεων και το ερώτημα που τίθεται πρέπει τα μερίσματα να φορολογούνται από την στιγμή που το ήδη υποκείμενο φορολογικής επιβάρυνσης είναι τα καθαρά κέρδη της επιχείρησης, δεδομένου ότι είναι νομικό πρόσωπο έχει αυτοτελή νομική προσωπικότητα και αξιολογείται ως παθητικό υποκείμενο.

Άλλο ένα θέμα που τίθεται αν η εισπραξη φόρων πρέπει να βαρύνει την ίδια την εταιρεία ή να μετατίθεται στους μέτοχους ως το πνεύμα και η ψυχής της εταιρείας όμως από πλευράς οικονομίας ενέχει τα στοιχεία του κινδύνου της διπλής φορολόγησης και κατά συνέπεια επιφέρει βλάβη στην ίδια την επιχειρηματικότητα και κατ' επέκταση στην μεγέθυνση της οικονομίας.

Όπως είναι γνωστό το εισόδημα της εταιρείας λαμβάνεται υπόψη από την φορολογία των εισοδημάτων δηλαδή το σύνολο δραστηριοτήτων προκειμένου να επέλθει ισολογισμός με θετικό πρόσημο, γενικότερα εισόδημα μιας επιχείρησης είναι η αύξηση ή μείωση του υφιστάμενου κύκλου μια καθορισμένη περίοδο⁸ και έχει φορολογική αξία αυτή η ποσοτική αξία προκειμένου να επέλθει ισορροπία στην οικονομία.

Εν προκειμένω για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης πρέπει να (Covino, 2012) υπάρξει **συντονισμός φορολογίας** ήτοι:

Κάθετη φορολογία της εταιρείας και των εταίρων, **οριζόντια** - φορολογία μερισμάτων και πλεονασμάτων της εταιρείας ,η λύση στο πρόβλημα έπειτα από έρευνες είναι **η διαφάνεια**.

⁸ εταιρική χρήση

Η διαφάνεια είναι η ηπιότερη μορφή επίλυσης του προβλήματος της **διπλής φορολόγησης** της εταιρείας διότι με το υπάρχον σύστημα υπάρχει διπλό χτύπημα της φορολογικής βάσης της εταιρείας, μία για τα καθαρά κέρδη και μία στα μερίσματα των μετόχων πράγμα που συνιστά χτύπημα στην μεγέθυνση της οικονομίας αλλά και των επιχειρήσεων.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ: Το πλεονέκτημα από την σκληρή φορολόγηση του φαινομένου διπλής φορολόγησης είναι ότι θα πρέπει να υπάρχει φορολόγηση με το σύστημα της προοδευτικότητας και όχι αναλογικότητας στην πραγματική βάση της εταιρείας και βάση την φοροδοτική της ικανότητα.

ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ: Η φορολογία χωρίς την κατανομή των κερδών δεν υπάρχει ταυτοποίηση και επανέλεγχο την οικονομικού κύκλου της εταιρίας με αποτέλεσμα να υπάρξει φοροδιαφυγή και καταστρατήγηση της φορολογία διάμεσου με της κατάχρησης της φορολογικής νομοθεσίας .

Εν κατακλείδι η ενδεδειγμένη αντιμετώπιση για μια δίκαιη φορολόγηση και αποτροπής της διπλής φορολόγησης αντιμετωπίζεται με το καινοτόμο σύστημα της φορολογικής διαφάνειας (transparency fiscal) που ερμηνεύεται (Lupi, 2012) ότι όλες ημεδαπές εταιρείες και αλλοδαπές πρέπει φορολογούνται με διαφάνεια για την αποφυγή διπλής φορολόγησης και συνεπώς με απώτερο σκοπό την μεγέθυνση της οικονομίας. Ουσιαστικά με το σύστημα αυτό τα κέρδη της εταιρείας ή τα μερίσματα που κατανέμονται χρειάζεται να φορολογούνται με ρυθμούς ανταγωνισμού (Lazar, 2010) δηλαδή η φορολόγηση να γίνεται με προοδευτική κλίμακα ανά συντελεστή ίδιο με τα κέρδη της εταιρείας και αν φορολογούνται οι μερισματούχοι ανάλογα με την συμμετοχή στα κέρδη της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

3. ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

3.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η φορολογική πολιτική (Europe, 2015) στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) έχει δύο συνιστώσες: την άμεση φορολογία, που εξακολουθεί να υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών, και την έμμεση φορολογία, που ανάγεται στην αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων και της παροχής υπηρεσιών στην ενιαία αγορά.

Όσον αφορά την άμεση φορολογία, η ΕΕ έχει καθιερώσει, ωστόσο, ορισμένα εναρμονισμένα πρότυπα για τη φορολογία νομικών και φυσικών προσώπων και οι χώρες μέλη έχουν θεσπίσει κοινά μέτρα για να αποτρέπουν την φοροδιαφυγή και τη διπλή φορολογία.

Για την έμμεση φορολογία, η ΕΕ συντονίζει και εναρμονίζει νομοθεσίες για τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης. Μεριμνά ώστε να μη στρεβλώνεται ο ανταγωνισμός βάσει την αρχή της επικουρικότητας στην εσωτερική αγορά από τις διαφορές των φορολογικών συντελεστών και των συστημάτων φορολογίας στο επίπεδο της έμμεσης φορολογίας, παρέχοντας στις επιχειρήσεις μιας χώρας αθέμιτο πλεονέκτημα έναντι άλλων χωρών.

Παρόλο ταύτα βάσει την αρχή της ουδετερότητας χάριν της αυτόνομης οικονομικής πολιτικής των μελών κρατών η ΕΕ δεν έχει άμεσο ρόλο στην επιβολή των φόρων ή στον καθορισμό των φορολογικών συντελεστών κυρίως των άμεσων φόρων και δη για τους έμμεσους δίνει οδηγίες από το σημείο εκκίνησης και το ανώτατο σημείο επιβολής των. Το ύψος των φόρων που καταβάλλετε αποφασίζεται από την κυβέρνηση της χώρας σας και όχι από την ΕΕ και ο ρόλος της ΕΕ συνίσταται στην εποπτεία των εθνικών φορολογικών κανόνων, ώστε αυτοί να συνάδουν με ορισμένες πολιτικές της ΕΕ, όπως:

- προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και της απασχόλησης
- διασφάλιση της ελεύθερης ροής αγαθών, υπηρεσιών και κεφαλαίου σε όλη την Ένωση (εντός της ενιαίας αγοράς)

- εγγύηση ότι οι επιχειρήσεις σε μια χώρα δεν έχουν αθέμιτο πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών τους σε άλλη χώρα και ότι
- οι φόροι βάση την αρχή της αμεροληψίας δεν εισάγουν διακρίσεις σε βάρος καταναλωτών, εργαζομένων ή επιχειρήσεων άλλων χωρών της ΕΕ.
- Επιπλέον, οι αποφάσεις της ΕΕ για φορολογικά θέματα απαιτούν ομοφωνία για την εναρμόνιση και σύμπλευσης όλων των κρατών μελών. Με τον τρόπο αυτό, διασφαλίζεται ότι λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε χώρας της ΕΕ.

3.1.2 ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Όσον αφορά άλλους φόρους, όπως ο φόρος εταιρειών και ο φόρος εισοδήματος, βασικός ρόλος της ΕΕ είναι να διασφαλίζει ότι τηρούνται ορισμένες αρχές, όπως η απαγόρευση των διακρίσεων και η ελεύθερη κυκλοφορία στην ενιαία αγορά. Για τον σκοπό αυτό, αλλά και για την αντιμετώπιση κοινών προκλήσεων, όπως η φοροδιαφυγή, απαιτείται όλο και περισσότερο όλα τα κράτη μέλη να ακολουθούν συντονισμένη προσέγγιση σε επίπεδο ΕΕ.

3.1.3 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΣΟΔΑ

Η ΕΕ δεν (Europe,2020) έχει επίσης λόγο στον τρόπο με τον οποίο οι χώρες δαπανούν τα φορολογικά τους έσοδα. Ωστόσο, λόγω της αυξανόμενης αλληλεξάρτησης των οικονομιών της ΕΕ, οι χώρες που κάνουν υπερβολικές δαπάνες και δημιουργούν υπερβολικό χρέος μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο την οικονομική ανάπτυξη γειτονικών χωρών, καθώς και τη σταθερότητα της Ευρωζώνης και για να ελαχιστοποιηθεί αυτός ο κίνδυνος, οι χώρες της ΕΕ προσπαθούν να συντονίζουν στενά τις οικονομικές πολιτικές τους με βάση, μεταξύ άλλων, τις συστάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μερικές από αυτές τις συστάσεις αφορούν τις εθνικές φορολογικές πρακτικές και έχουν ως σκοπό να τις καταστήσουν δικαιότερες, αποτελεσματικότερες την ανάπτυξη και την μεγέθυνση της ΕΕ.

3.1.4 ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Οι φόροι φυσικών προσώπων και εταιρειών (Europe,2020) εμπίπτουν κυρίως στην αρμοδιότητα των μεμονωμένων κρατών μελών της ΕΕ. Ωστόσο, βάσει των κανόνων της ΕΕ, οι φόροι αυτοί δεν πρέπει να θέτουν εμπόδια στην κινητικότητα σε

ευρωπαϊκό επίπεδο. Τα άτομα που μετακινούνται σε άλλη χώρα της ΕΕ ή οι εταιρείες που πραγματοποιούν διασυνοριακές επενδύσεις πολλές φορές πρέπει να καταβάλλουν φόρους σε δύο ή περισσότερες χώρες ή να είναι αντιμέτωποι με πολύπλοκες διοικητικές διαφορές .

Παρόλο που έχουν συναφθεί συμφωνίες μεταξύ των περισσότερων χωρών της ΕΕ για την εξάλειψη της διπλής φορολόγησης, οι συμφωνίες αυτές μπορεί να μην καλύπτουν όλους τους φόρους ή όλες τις διασυνοριακές καταστάσεις ή να μην εφαρμόζονται αποτελεσματικά στην πράξη. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λαμβάνει διάφορα μέτρα για την επίλυση αυτών των προβλημάτων, από την πρόταση συντονισμένων λύσεων σε κυβερνήσεις έως τη λήψη νομικών μέτρων, εφόσον χρειάζεται, σε περίπτωση διακρίσεων ή παραβίασης της ενωσιακής νομοθεσίας.

3.1.5 ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Η ενιαία αγορά καθιστά (Europe, 2020) δυνατή την ελεύθερη διασυνοριακή εμπορία αγαθών και υπηρεσιών εντός της ΕΕ. Για τη διευκόλυνση των επιχειρήσεων και για την αποτροπή τυχόν στρεβλώσεων του ανταγωνισμού μεταξύ τους, οι χώρες της ΕΕ συμφώνησαν να εναρμονίσουν τους κανόνες που εφαρμόζουν στα αγαθά και τις υπηρεσίες.

Έχουν καθοριστεί ελάχιστοι φορολογικοί συντελεστές για τον ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, καθώς και κανόνες για τον τρόπο εφαρμογής αυτών των φόρων. Οι κυβερνήσεις είναι ελεύθερες, αν το επιθυμούν, να εφαρμόζουν τους δικούς τους εθνικούς συντελεστές που μπορεί να είναι μεγαλύτεροι από τους ελάχιστους συντελεστές της ΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επεξεργάζεται επί του παρόντος τη μεταρρύθμιση του ενωσιακού συστήματος ΦΠΑ με στόχο την απλούστευσή του, τη θωράκισή του έναντι της απάτης⁹ και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς του από την άποψη των εσόδων που παρέχει στις εθνικές κυβερνήσεις.

Η ΕΕ δίνει επίσης ιδιαίτερη προσοχή στη δίκαιη φορολογία των εταιρειών. Τα κενά της φορολογίας των φορολογικών συστημάτων των διαφόρων χωρών επιτρέπουν στις

⁹ κυκλική απάτη ΦΠΑ τύπου carousel fraud

εταιρείες να επιδίδονται σε «επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό¹⁰» για να μειώσουν τις φορολογικές τους οφειλές κάνοντας κατάχρηση¹¹ της φορολογικών νόμων . Ο στενός συντονισμός και η ανταλλαγή πληροφοριών¹² μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων στοχεύει στην πρόληψη τέτοιου είδους πρακτικών.

Τα κράτη μέλη της ΕΕ οφείλουν να διασφαλίζουν ότι τα καθεστάτα φορολογίας εταιρειών είναι ανοικτά και δίκαια και ότι δεν έχουν σχεδιαστεί με τέτοιο τρόπο ώστε να προσελκύουν με αθέμιτο τρόπο εταιρείες άλλων χωρών της ΕΕ ή να διαβρώνουν τη φορολογική βάση άλλων χωρών.

3.2 Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΕ

3.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η φορολογία των επιχειρήσεων στην ΕΕ αποτελεί πολιτική με στόχο στην οικονομική ολοκλήρωση και προσλαμβάνει ιδιαίτερο χαρακτήρα και παρουσιάζεται ως των σημαντικότερων δεικτών για την οικονομική μεγέθυνση της ΕΕ .

Η φορολογία αποτελεί (Borgia, 2015) στην ΕΕ ένα από τα οικεία χαρακτηριστικά της και μια εξέχουσα πολιτική της κυριαρχικής εξουσίας από την άποψη αυτή αποτελεί η προοπτική για μια ενιαία Ευρώπη .

Είναι αναγνωρισμένο ότι συνίσταται πηγή χρηματοδότησης της ΕΕ και αποτελεί ένας μηχανισμός συνεισφοράς από τα κράτη μέλη που έχουν την υποχρέωση από θεσμικό πλαίσιο της ΕΕ ,άμεσων ,έμμεσων φόρων στην συλλογή των οικονομικών πόρων που είναι ουσιαστικοί για μια ανεξάρτητη και αυτοδύναμη Ευρώπη, υπολογίζεται (Borgia, 2015) από το εθνικό εισόδημα του κάθε κράτους μέλους πρέπει να κατευθύνεται στην ΕΕ είναι το 1,27 του ΑΕΠ

¹⁰ επιθετική φορολογία

¹¹ κατάχρηση φορολογίας

¹² συνεργασία φορολογικής διοίκησης

3.2.2 Η ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ

Η αρχή της εναρμόνισης (Borja,2015) της φορολογίας της ΕΕ θεμελιώνεται στο άρθρο 113 της ΣΛΕΕ και καθορίζει και αποτελεί στόχο την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, φόρου κύκλου εργασιών ,άμεσους και τους έμμεσους φόρους στο μέτρο που είναι δυνατό για την εξασφάλιση τη ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, η αρχή αυτή προορίζεται στην επίτευξη ενός ομογενούς και λειτουργικού φορολογικού συστήματος.

Η προοπτική της ευρωπαϊκής εναρμόνισης στο χώρο της φορολογίας παρουσιάζει ένα κριτήριο θετικό προκειμένου να καθοριστεί μια ενιαία φορολογική μεταρρύθμιση στην προοδευτική ολοκλήρωση των εθνικών φορολογικών συστημάτων σε μια φορολογική βάση και με ενιαίους φορολογικούς συντελεστές .

Όμως το εγχείρημα της περίπτωσης μια φορολογική εναρμόνιση των άμεσων φόρων και ιδίως στο τομέα φορολογία επιχειρήσεων και ο συντονισμός των μελών κρατών μέχρι στιγμής δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής και διαπραγμάτευσης μεταξύ των μελών κρατών και για να εγγυηθεί την αποφυγή της διπλής φορολογίας .

Η διαδικασία της εναρμόνισης ανάγεται στην αρχή της κυριαρχίας των κρατών σε θέματα κυριαρχικής και οικονομικής πολιτικής.

Η εναρμόνιση των άμεσων φόρων επιχειρήσεων θεμελιώνεται και ανάγεται στο άρθρο 115 ΣΛΕΕ και εν δυνάμει τα μέλη κράτη να προχωρήσουν στην προσέγγιση της εθνικής φορολογίας επιχειρήσεων στο μέτρο που είναι δυνατό μια τέτοια σύγκληση και εναρμόνιση μια οριζόντιας φορολογίας και εξαρτάται από πολλούς μακρό- παράγοντες όπως η κατάσταση και η μεγέθυνση οικονομίας του κάθε κράτους μέλους.

Συμπερασματικά ο ευρωπαϊκός μηχανισμός άμεσης φορολογίας των επιχειρήσεων είναι ακόμα σε επίπεδο έρευνας και ειδικότερα αποτελεί αντικείμενο soft law¹³ απευθυνόμενος κυρίως σε κράτη με προοδευτική προσέγγιση των σχετικών διατάξεων σε σχέση με την εναρμόνιση των άμεσων φόρων .

¹³ Αποτελεί μαλακό δίκαιο και δεν έχει την την έννοια υποχρεωτικής εφαρμογής.

3.2.3 Ο ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗΣ ΑΜΕΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Η φορολογική ουδετερότητα (Boria,2012) σύμφωνα με την επιτροπή ruding ¹⁴ εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές διαφορές στο κόστος κεφαλαίου σε σχέση με το φορολογούμενο εισόδημα των επιχειρήσεων.

Το στοιχείο αυτής της φορολογικής επιβάρυνσης (κόστος κεφαλαίου) αποτελεί σίγουρα την επένδυση κεφαλαίου για μεγέθυνση και λειτουργεί πάντα σε συνάρτηση με τις φοροαπαλλαγές και τους φορολογικούς συντελεστές.

Συνήθως οι χαμηλοί συντελεστές οδηγούν σε μείωση της φορολογικής βάσης ,έχοντας μειώσει το κόστος κεφαλαίου και στην αύξηση της μεγέθυνση της επιχείρησης ,σε κάθε περίπτωση η πολιτική της άμεσης φορολογίας θεσπίζεται από το μέλος κράτος ώστε να προσαρμόζεται στις οικονομικές ,κοινωνικές πολιτικές συνθήκες του εκάστου κράτους.

3.2.4 ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΑΜΕΣΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Τα κράτη μέλη προκειμένου να προσελκύσουν ξένα (Φορτσάκης, 2010) κεφάλαια και δη ξένες επενδύσεις με σκοπό την ανάπτυξη και την μεγέθυνση του κράτους και προς την επίτευξη αυτής της κατεύθυνση διαδραματίζει σημαντικό ρόλο η φορολογία των επιχειρήσεων όπως φορολογικά κίνητρα όπως ευνοϊκές ρυθμίσεις με χαμηλούς συντελεστές η ακόμα και φοροαπαλλαγές για τα πρώτα χρόνια της επένδυσης.

Προς επίτευξη (Boria, 2015) των στόχων αυτών οδηγεί σε ανταγωνισμό των φορολογικών συστημάτων των μελών κρατών αλλά από την άλλη πλευρά υπάρχει η ζημιογόνος¹⁵ πλευρά του ανταγωνισμού διότι ορισμένα κράτη μειώνουν την φορολογία τους ήτοι έχουν χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές για να έρθουν ξένες επενδύσεις και να έχουν ανάπτυξη στην οικονομίας τους.

¹⁴ Η επιτροπή αυτή έχει εστιάσει τις δραστηριότητές της σε τρία βασικά στοιχεία: πρώτον , εάν οι διαφορές στη φορολογία των εταιρικών συστημάτων σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες συνεπάγονται στρέβλωση των επενδύσεων και θα επηρεάσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς , δεύτερον ποια είναι τα εργαλεία για την εξάλειψη αυτών των ανισοτήτων.τρίτον προχώρησε για τον προσδιορισμό των στοιχείων στα οποία ελέγχει κατά πόσον η εναρμόνιση πρέπει να καταβάλουν προσπάθειες για την ενοποίηση των εθνικών φορολογικών συστημάτων

¹⁵ Επιβλαβής φορολογικός ανταγωνισμός δημιούργησε ένα ειδικό φόρουμ για τις επιβλαβείς φορολογικές πρακτικές

Εν προκειμένω (Borgia, 2015) αντί να υπάρχει υγιής ανταγωνισμός φορολογικών συστημάτων δημιουργεί επιβλαβή φορολογικό ανταγωνισμό, αυτό όμως οδηγεί σε μείωση των φορολογικών εσόδων για το κράτος μέλος που εναρμονίζεται με την φορολογία των λοιπών κρατών και οδηγεί σε μια Ευρώπη δυο ταχυτήτων με αποτέλεσμα να πλήττεται το ευρωπαϊκό ΑΕΠ, η γενεσιουργός αιτία είναι η ελεύθερη εγκατάσταση των επιχειρήσεων στον περιβάλλον της ΕΕ, εν προκειμένω η διαφορετική φορολογική πολιτικής των μελών κρατών έχει να κάνει με την οικονομική κατάσταση του εκάστου κράτους.

Στις χώρες με υψηλό δημόσιο χρέος μειώνει την δυνατότητα μια ευέλικτης και ελκυστικής φορολογικής πολιτικής και η ανάγκη φορολογικής προσαρμογής και εναρμόνιση στις ευρωπαϊκές επιταγές σύγκλησης γίνεται επιτακτική με αποτέλεσμα να γίνονται λιγότερες ανταγωνιστικές σε σχέση με τα λοιπά κράτη με αποτέλεσμα να υπάρχει μικρότερος βαθμός μεγέθυνσης.

Είναι φανερό ότι η ελευθέρια των μελών να διαμορφώνουν τα φορολογικά τους συστήματα των επιχειρήσεων οδηγεί σε μη υγιή ανταγωνισμό των συστημάτων.

Συνεπώς υπάρχει στενή σχέση μεταξύ οικονομίας και φορολογίας και η εν δυνάμει φορολογική πολιτική του κάθε κράτους προσαρμόζεται στις συνθήκες της υπάρχουσας οικονομικής κατάστασης του κράτους μέλους.

Τέλος η ΕΕ προκειμένου να υπάρχει εναρμόνιση της άμεσης φορολόγησης καθιερώνει ορισμένα πρότυπα για την φορολογία επιχειρήσεων προκειμένου να μην υπάρχει φοροαποφυγή και φοροδιαφυγή ώστε να υπάρχει μια μεγέθυνση στην ευρωπαϊκή φορολογία.

3.2.5 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Μια φορολογική πολιτικής αποτελεί η σύγκληση της φορολογίας επιχειρήσεων η οποία να συντονίζεται στην οικονομική πολιτική των μελών κρατών και η επιβολή των άμεσων φόρων στις επιχειρήσεις και ως προς τους συντελεστές κεφαλαίου να υπάρχει ελαχίστη απόκλιση και γενικότερη εναρμόνιση των κανόνων φορολόγησης για να αποτρέπεται (Borgia, 2015) η στρέβλωση του ανταγωνισμού.

Στα παραπάνω πρότυπα συνηγορούν βασικοί πυλώνες της ΕΕ. όπως:

- Η απαγόρευση διακρίσεων
- Η ελεύθερη αγορά και η ελεύθερη εγκατάσταση των επιχειρήσεων στον χώρο της ΕΕ.

Η ΕΕ όντας (Borgia,2015) σχεδιασμένη να δώσει έμφαση σε ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα εταιρειών , δυστυχώς τα κενά των φορολογικών συστημάτων των μελών κρατών επιτρέπουν να υπάρχει από το κάθε κράτος ξεχωριστά ένας επιθετικός φορολογικός σχεδιασμός τα φορολογικά συστήματα και σχεδιάζονται με τέτοιο να μην προέλκουν τον αθέμιτο ανταγωνισμό και να συστήνουν ένα κώδικα φορολογικής¹⁶ συμπεριφοράς ,η φορολογία της ΕΕ πρέπει να εκφράζεται με διαφάνεια και επιπλέον να υπάρχει διμερή σύμβαση μελών κρατών για αποφυγή διπλής φορολογίας.

Για να υπάρχει όμως ένα ενιαίο σύστημα φορολογίας επιχειρήσεων κατάλληλο και αυτόνομο το οποίο να στηρίζεται στο (κοινό δίκαιο) ius communes που να αφορά την φορολογική ύλη των επιχειρήσεων και ικανό να επιβληθεί να εφαρμόσει στα κράτη μέλη και ίσως μια προσθήκη στην ευρωπαϊκή συνθήκη. ήτοι να αναπτυχτεί ένα μοντέλο φορολογίας ομοιογενές για να υπάρξει ένα φορολογικό σύστημα βασισμένο στην εναρμόνιση της νομοθεσίας των μελών κρατών .

3.2.6 ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΕ

Στην ευρωπαϊκή ένωση η φορολογία επιχειρήσεων αναπτύσσεται με ένα πνεύμα φιλελευθερισμού και από μια πληθωρικήτητα κανόνων με κύριο σκοπό την προστασία της εσωτερικής αγοράς ,του ανόθευτου ανταγωνισμού της οικονομικής πολιτικής και μεγέθυνση του κράτους, παρόλο τις οικονομικές παρεμβάσεις προς μια κατεύθυνση στην έννομη τάξη της εναρμόνισης στον χώρο της ΕΕ ,για την κύρια φορολογική βάση και φορολογικούς συντελεστές ,ο ευρωπαίος νομοθέτης υιοθετεί (Borgia,2015) μια μερική προσέγγιση φορολογικής νομοθεσίας για να καταστήσει τα φορολογικά μέτρα για μια ενιαία αγορά . Ιδιαίτερα ως προς τις πολυεθνικές εταιρείες που δρουν στο χάρτης ΕΕ απολαμβάνουν την προστασία από την διπλή φορολόγηση ώστε να αποκλειστεί κάθε εμπόδιο άμεση φορολόγησης στο κράτος υποδοχής χάριν της οικονομικής ανάπτυξης και του υγιούς ανταγωνισμού.

¹⁶ Ο Κώδικας Συμπεριφοράς για τη φορολογία των επιχειρήσεων καθορίστηκε στα συμπεράσματα του Συμβουλίου Υπουργών Οικονομικών

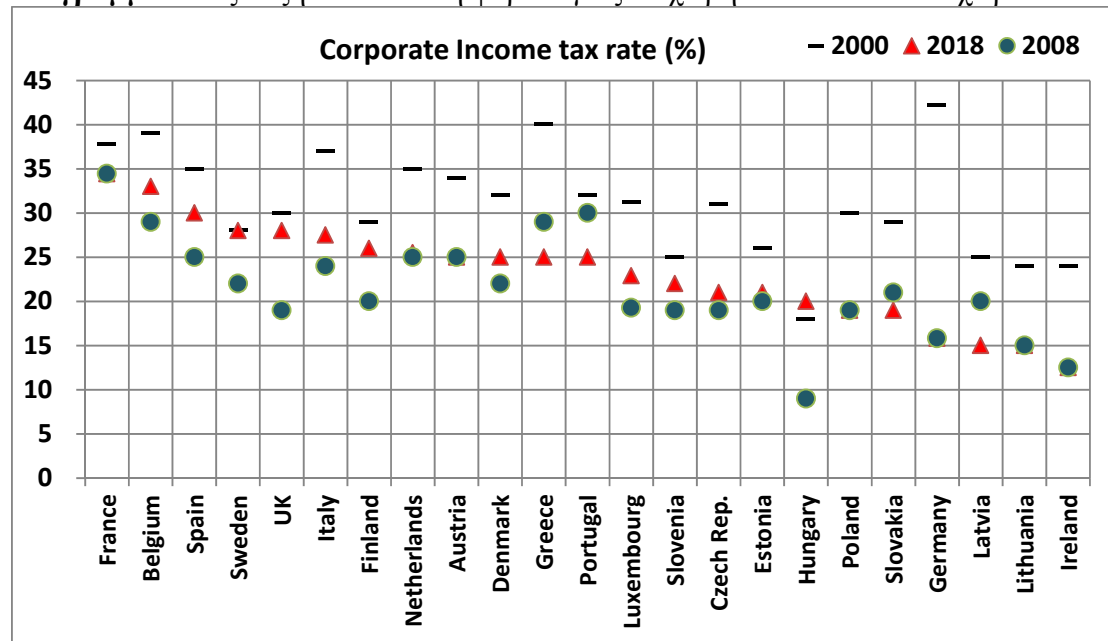
Διάγραμμα 6: Διακύμανση συντελεστή φορολογίας επιχειρήσεων σε επίπεδο χωρών

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Στο Διάγραμμα 6 απεικονίζεται ο συντελεστής φορολογίας επιχειρήσεων των χωρών της ΕΕ την περίοδο 2000-2018 και παρατηρείται ότι υπάρχει μια απόκλιση από κράτος σε κράτος ως προς την φορολογική πολιτική των συντελεστών που ποικίλουν ανάλογα την οικονομική κατάσταση αλλά και από την αρχή της ουδετερότητας ήτοι την ελευθερία που διαπνέει κάθε κράτος να ασκεί την φορολογία ανάλογα τους στόχους που θέλει να πετύχει.

Διάγραμμα 7: Εξέλιξη συντελεστή φορολογίας επιχειρήσεων σε επίπεδο χωρών

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Στο Διάγραμμα 7 απεικονίζονται οι φορολογικοί συντελεστές επιχειρήσεων τριών περιόδων σταθμών για την οικονομία της Ευρώπης το 2000 περίοδο μεγέθυνση της ΕΕ το 2008 η έναρξη περίοδος ύφεσης και 2018 περίοδο μετά κρίσεως που υφίσταται μια διαφορετική επιβολή συντελεστών και παρατηρείται ότι σε περίοδο μεγέθυνση επιβάλλονται υψηλοί συντελεστές προκειμένου να υπάρχουν έσοδα και εξισορρόπηση της οικονομίας.

Πίνακας 2: Εξέλιξη συντελεστή φορολογίας επιχειρήσεων σε επίπεδο χωρών

Corporate income tax rate (%) 2000-2018							
Year	2000	2018	2008	Min	Max	Μέση Τιμή	Επικρατούσα τιμή

Austria	34.0	25.0	25.0	25.0	34.0	27.4	25.0
Belgium	39.0	33.0	29.0	29.0	39.0	33.7	33.0
Czech Rep.	31.0	21.0	19.0	19.0	31.0	23.1	19.0
Denmark	32.0	25.0	22.0	22.0	32.0	26.2	25.0
Estonia	26.0	21.0	20.0	20.0	26.0	22.4	21.0
Finland	29.0	26.0	20.0	20.0	29.0	25.1	26.0
France	37.8	34.4	34.4	34.4	44.4	36.2	34.4
Germany	42.2	15.8	15.8	15.8	42.2	21.2	15.8
Greece	40.0	25.0	29.0	20.0	40.0	29.0	29.0
Hungary	18.0	20.0	9.0	9.0	20.0	17.5	19.0
Ireland	24.0	12.5	12.5	12.5	24.0	13.7	12.5
Italy	37.0	27.5	24.0	24.0	37.0	30.0	27.5
Latvia	25.0	15.0	20.0	15.0	25.0	16.9	15.0
Lithuania	24.0	15.0	15.0	15.0	24.0	16.6	15.0
Luxembourg	31.2	22.9	19.3	19.3	31.2	23.1	22.9
Netherlands	35.0	25.5	25.0	25.0	35.0	28.2	25.0
Poland	30.0	19.0	19.0	19.0	30.0	20.9	19.0
Portugal	32.0	25.0	30.0	25.0	32.0	27.9	25.0
Slovakia	29.0	19.0	21.0	19.0	29.0	21.6	19.0
Slovenia	25.0	22.0	19.0	17.0	25.0	21.3	25.0
Spain	35.0	30.0	25.0	25.0	35.0	31.1	35.0
Sweden	28.0	28.0	22.0	22.0	28.0	25.7	28.0
UK	30.0	28.0	19.0	19.0	30.0	26.1	30.0

Στον πίνακα 2 απεικονίζονται αριθμητικώς η εξέλιξη των συντελεστών ως παρακολουθημάτων διαγραμμάτων 6 και 7 της ανομοιογενή δημοσιονομική πολιτικής των κρατών μελών.

3.4 ΘΥΓΑΤΡΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Το φορολογικό σύστημα (Φινοκαλιώτης,2015) των συνδεδεμένων επιχειρήσεων (θυγατρικές εταιρείες) διέπεται από ένα ιδιότυπο φορολογικό καθεστώς αλλά και από την εγγυητική αρχή της ουδετερότητας .

Στις σχέσεις συμμετοχής των group και ιδίως στην διαχείριση των μερισμάτων που απόκτα την λειτουργία της θυγατρικής εταιρείας.

Η όλη δυναμική της φορολογίας των θυγατρικών εταιρειών διέπεται από την οδηγία 90/455 ΕΟΚ όπως ισχύει σήμερα κωδικοποίηση 2011/96 ΕΕ και τροποποιήθηκε 2014/86/ΕΕ.

Στόχος της οδηγίας είναι η θέσπιση (Φινοκαλιώτης, 2015) φορολογικών κανόνων βασισμένοι στην αρχή της φορολογικής αρχής της ουδετερότητας ως προ τον ανταγωνισμό ώστε να μην εμποδίζονται οι συνενώσεις εταιρειών από μειονεκτήματα ή από φορολογικές στρεβλώσεις που απορρέουν από φορολογικές διατάξεις των

μελών κρατών, με αποτέλεσμα οι εταιρείες να είναι σε θέση να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις της ενιαίας αγοράς για να αυξήσουν την παραγωγικότητα τους να είναι ανταγωνιστικές και να συμβάλουν στην μεγέθυνση άμεσα του κράτους αποστολής και έμμεσα του κράτους υποδοχής και συνολικά του ευρωπαϊκού ΑΕΠ.

Ως αντικειμενικός στόχος της κοινοτικής οδηγίας έγκειται στον περιορισμό της διπλής φορολόγηση (Φινικαλιώτης,2015) των μερισμάτων και αποκλεισμός των φορολογικών δεσμών στις συνδεδεμένες επιχειρήσεις που ανήκουν στο ίδιο γκρουπ χάριν της οικονομικής ελευθερίας και την αρχή της ελεύθερης εγκαταστάσης εταιρειών στο ευρωπαϊκό περιβάλλον.

Ειδικότερα με στόχο την αντιμετώπιση της διπλής φορολογίας εφαρμόζονται δυο συστήματα ,απαλλαγής και πίστωσης φόρου.

Το πρώτο σύστημα που ακολουθείται είναι το (Φινικαλιώτης, 2015) κλασικό σύστημα ,το κράτος της μητρικής επιχείρησης δεν επιβάλει φόρο στα κέρδη που προέρχονται από τα κέρδη της θυγατρικής επιχείρησης .

Το σύστημα της πίστωσης προβλέπει την πίστωση του αναλογούντος από διανεμηθέντα κέρδη και την έκπτωση από τον οφειλόμενο φόρο από την μητρική επιχείρηση ,στα εισοδήματα της οποίας προστίθενται και εκείνα από τα διανεμηθέντα κέρδη.

Ειδικότερα το κράτος (Φινικαλιώτης, 2015) της έδρας της μητρικής εταιρείας ή της μόνιμης εγκατάστασης έχει την διακριτική ευχέρεια να επιλέξει είτε την φορολόγηση των κερδών της μητρικής από τα μερίσματα από την θυγατρική είτε εφόσον τα φορολογήσει ,της έκπτωσης από το οφειλόμενο φόρο του φόρου που θα κατέβαλε η θυγατρική εταιρεία και αναλογεί σε μερίσματα που εισέπραξε η μητρική .στην δεύτερη περίπτωση θα υπάρξει αφαίρεση του φόρου δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό του οφειλόμενου φόρου.

Εν κατακλείδι η οδηγία 90/435/ΕΟΚ αλλά και επακολουθήσασες οδηγίες 2003/123/ΕΚ, 2011/96/ΕΕ, 2014/86/ΕΕ, 2015/121/ΕΕ επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της διπλής φορολογίας σε σχέση με την καταβολή κερδών από θυγατρικές σε μητρικές ώστε να εξασφαλίσει η αρχή της ουδετερότητας του φόρου που γίνονται στα μέλη κράτη στα πλαίσια συνδεδεμένων επιχειρήσεων.

Σκοπός των είναι ο περιορισμός της διπλής (Borgia, 2015) φορολόγησης και σύμφωνα με τις οδηγίες για να εφαρμόσει η παραπάνω απαλλαγή πρέπει να είναι καθορισμένες οι παρακάτω προϋποθέσεις:

- Συμμέτοχη όχι κατώτερη 10% του κεφαλαίου η το διάχωμα ψήφου οδηγία 123/2003.
- οι συμμετέτοχες πρέπει να αφορούν κεφαλαιουχικές εταιρείες.
- μόνιμη εγκατάσταση επιχείρησης (μητρικής και θυγατρικής) στο χώρο της.
- αμφότερες οι εταιρείες να υπάγονται στο φορολογικό καθεστώς της φορολογίας νομικών προσώπων.
- και αδιάκοπη κατοχή των συμμετόχων για μια μίνιμουμ μόνιμη περίοδο δυο χρονών

3.5 ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΟ (FISCAL COMPACT)

Το κοινοτικό σύστημα (Borgia, 2015) περιέχει κανόνες που κάθε φορά αντιτίθεται στο δημόσιο χρέος των μελών κρατών προκειμένου να επιτευχτεί η οικονομική ολοκλήρωση ,η φορολογία αποτελεί μέρος αυτής της πολιτικής και συχνά πλαισιώνουν την φορολογική νομοθεσία με κανόνες προκειμένου να διορθώσουν την δημόσια οικονομία και να επιτευχτεί μια εξισορρόπηση του ισολογισμού.

Ήδη από την συνθήκη του Μάαστριχτ και μετέπειτα με την συνθήκη της Λισαβόνας κινούμενες σ' αυτήν την προοπτική βάση της (Borgia, 2015) αρχής της αποτελεσματικής αποδοτικότητας λαμβάνει ύψιστη σημασία στον να συμβάλει και να δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την σταθερότητα των τιμών , της μεγέθυνσης και βιώσιμη ανάπτυξη.

Ωστόσο με την διάταξη 126 ΣΛΛΕ (104 Μάαστριχτ) καθορίζει την γενική αρχή ότι τα μελή κράτη πρέπει να αποφεύγουν τα υπερβολικά ελλείμματα και προωθεί όλα εκείνα τα μετρά για να εξυγιάνει την δημοσιοοικονομικά σε αρμονία με το 119,3 ΣΛΛΕ που θέτει τις προϋποθέσεις και τις κατευθύνσεις για μια υγιή οικονομία, η εξουσία της επιτροπής στο να εξορθολογήσει και να διαφυλάττει το δημόσιο χρέος και να διορθώνει τα ενδεχόμενα δημοσιονομικά λάθι απονέμεται στην ευρωπαϊκή επιτροπή . Έτσι με το fiscal compact που αποτελεί μια διαδικασία φορολογικής

παρακολούθησης (fiscal monitoring) ¹⁷ του ισολογισμού των μελών κρατών προβλεπόμενο στο 126ΣΛΛΕ και εστιάζεται στην εξισορρόπηση της δημοσίου οικονομία μελών κρατών. Το compact fiscal αποτελεί εκείνη την διαδικασία παρακολούθησης από την ΕΕ ως αναφορά τον προϋπολογισμό και σύμφωνα με το 126 εστιάζεται στην επανεξέταση του δημόσιου χρέους. Η πολιτική αυτή άφορα την διαχείριση των μελών κρατών από την είσπραξη φορών αλλά και την μεγέθυνση του ΑΕΠ.

Με την νέα συνθήκη έχει ως σκοπό την φορολογική σταθερότητα που αφού μια διακυβερνητική συμφωνία που θα επιφέρει την σταθερότητα της ανάπτυξης. Το δημοσιονομικό αυτό σύστημα πρέπει να εφαρμόσει από το μελή κράτη και να υπάρχει μια δημοσιονομική προσαρμογή που ορίζει την ισοσκελίση του προϋπολογισμού και το έλλειμμα να μην ξεπερνά το 3% και να μην επιβαρύνει το μακροπρόθεσμο πρόγραμμα .

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής ένωσης 9.12.2011 συντόνισε τις θεμελιώδεις γραμμές για φορολογική σταθερότητα που καθιστά σκληρότερες τις παραμέτρους μεταξύ δημόσιου χρέους και ΑΕΠ καθώς έλλειμμα και ΑΕΠ έτσι απόκτησε μεγαλύτερη αξία για την ολοκλήρωση της ΕΕ και την επίτευξη της δημοσιονομική προσαρμογής και να στηρίζει μια μεγέθυνση και ανάπτυξη της οικονομία της ΕΕ.

Η αναθεώρηση των φορολογικών κανόνων προβλεπόμενες από το κοινοτικό δίκαιο πρέπει να λειτουργούν στην αρχή της αποτελεσματικότητας της δημόσιας οικονομίας. Ο συντονισμός της φορολογίας στην ΕΕ των αμέσων και έμμεσων φορών κυρίως με την διασταλτική ερμηνεία του compact fiscal αφορά την φορολογία επιχειρήσεων και σύμφωνα με την εναρμόνιση της φορολογίας το κάθε κράτος πρέπει να επιβάλει αναλογικούς και πολλές φορές σκληρότερη φορολογία στις επιχειρήσεις μετά την εισήγηση του συμβουλίου six pack ¹⁸ προκειμένου να σταθεροποιήσει την οικονομία και να ωθήσει στη μεγέθυνση της οικονομίας.

¹⁷ Δημοσιονομική παρακολούθηση fiscal monitoring των περιουσιακών στοιχείων και των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που διατηρούνται στο εξωτερικό . Σε ένα όλο και πιο διασυνδεδεμένο παγκόσμιο δημοσιονομικό περιβάλλον, οι πληροφορίες και τα οικονομικά στοιχεία από τις εταιρείες διαμοιράζονται όλο και περισσότερο μεταξύ των φορολογικών αρχών.

¹⁸ Η οικονομική διακυβέρνηση της ΕΕ, η Sixpack περιγράφει ένα σύνολο ευρωπαϊκών νομοθετικών μέτρων για τη μεταρρύθμιση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και εισάγει μεγαλύτερη μακροοικονομική εποπτεία..

Αυτή η ευρωπαϊκή πρακτική άφορα μια κατηγορία διεθνή συμφωνία και απόκτα υψηλή συμβολική αξία για την διαδικασία της ολοκλήρωσης της Ευρώπης ,μια Ευρώπη σύγκλησης ,βιώσιμης ανάπτυξης ,αυτόνομη και ανεξάρτητη από τρίτες χώρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV: ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΕ

4. Η ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΕ ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΣΟΔΑ ΑΠ' ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΩΣ % ΑΕΠ).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το κεφάλαιο αυτό επιχειρεί στατιστική ανάλυση (συσχέτιση), ανάμεσα:

- στον συντελεστή φορολογίας με φορολογικά έσοδα
- στον συντελεστή φορολογίας με ΑΕΠ (growth) για 23 χώρες της Ευρώπης που είναι μέλη του ΟΟΣΑ.

Επίσης επιχειρείται η στατιστική ανάλυση της Ελλάδας συνολικά για την περίοδο 2001-2016 για τη συσχέτιση μεταξύ:

- συντελεστή φορολογίας με φορολογικά έσοδα.
- συντελεστή φορολογίας με ΑΕΠ .συντελεστή φορολογίας με εισροή ξένων κεφαλαίων -επιδόσεων σε ευρώ.

Η στατιστική συσχέτιση καλείται να απαντήσει στα ακόλουθα ερωτήματα:

- σχετίζεται η μεταβολής στο φορολογικό συντελεστή των επιχειρήσεων με τις οικονομικές επιδόσεις των χωρών (growth);
- σχετίζεται η μεταβολής στο φορολογικό συντελεστή των επιχειρήσεων με τις μεταβολές στα έσοδα από φορολογία επιχειρήσεων;

- σχετίζεται η μεταβολής στο φορολογικό συντελεστή με το ρυθμό μεγέθυνσης ,τα φορολογικά έσοδα ,και με την εισροή ξένων επενδύσεων στον ελλαδικό χώρο;

Ως προς τα παραπάνω ερωτήματα δεν γίνεται ερμηνεία διότι δεν γνωρίζουμε ποιο είναι το αίτιο/αιτιατό και δίχως να λαμβάνουμε υπόψη την επίδραση παραγόντων.

4.1 ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΣΟΔΑ: Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

4.1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η συσχέτιση του φορολογικού συντελεστή καλείται να απαντήσει στα καίρια ερωτήματα αν από την διακύμανση του μπορούν υπάρξουν φορολογικά έσοδα προκειμένου να ,να πράξει δημόσιο πλούτο, και να απαντήσει στο ερώτημα αν μπορεί να υπάρξει μεγέθυνση στην οικονομία.

Τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται σ' αυτή την συσχέτιση είναι ο συντελεστής συσχέτιση Pearson ανάμεσα σε δυο μεταβλητές του συντελεστής φορολογίας με τη μέση τιμή ανά χώρας με τα φορολογικά έσοδα της μέσης τιμής ανά χώρας και αν η συσχέτιση είναι είναι στατιστικά σημαντική ή όχι με το p-value ανά περίοδο ήτοι 2000-2008 προ ύφεσης και 2008-2017 περίοδο ύφεσης και συνολικά 2000-2017 η περίοδος οικονομικής πορείας της Ευρώπης.

Πίνακας 4: Συσχέτιση συντελεστή φορολογίας με τα φορολογικά έσοδα από τη φορολογία επιχειρήσεων, ανά περίοδο, για 23 χώρες της Ευρώπης

<i>n=23 χώρες της Ευρώπης</i>		Συντελεστής συσχέτισης Pearson					
		2000-2008		2008-2017		2000-2017	
Συσχέτιση μέσου συντελεστή φορολογίας* με τα φορολογικά έσοδα*	μέσου	τιμή		τιμή		τιμή	
		rho	<i>P-value</i>	rho	<i>P-value</i>	rho	<i>P-value</i>
			0.2208	<i>0.3113</i>	0.2612	<i>0.2287</i>	0.2515

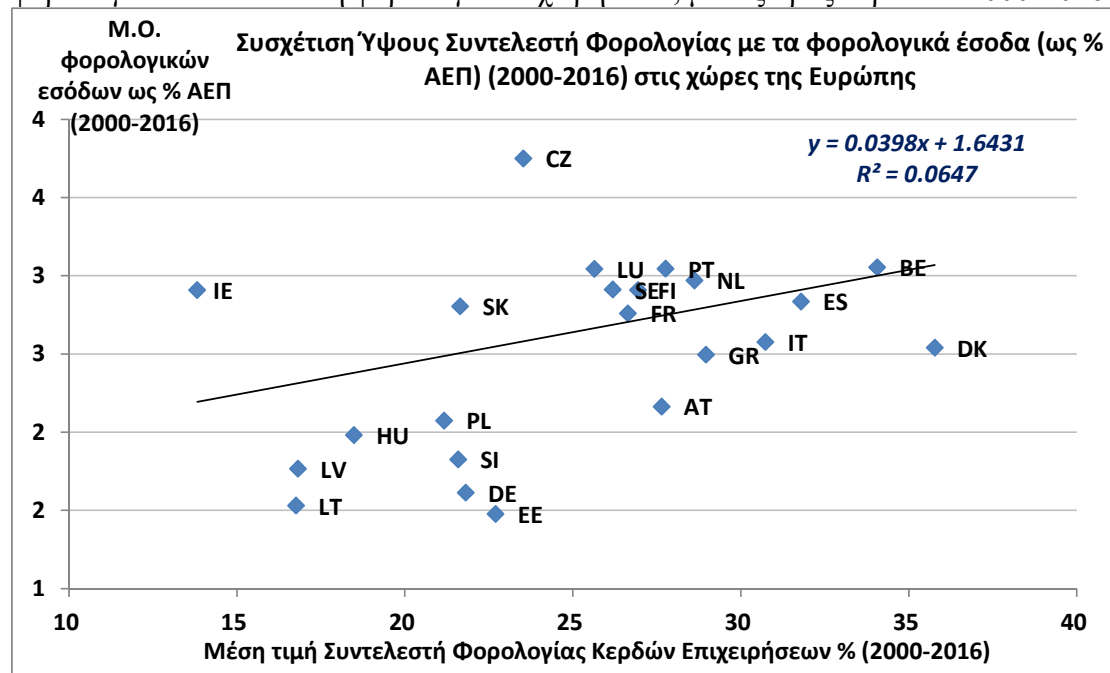
Σημείωση: * μ.ο. εκάστοτε περιόδου.

Η τιμή του συντελεστή συσχέτισης εκτιμάται ως μέτρο του μεγέθους της συσχέτισης των δύο μεταβλητών και παίρνει τιμές [-1 , 1]. Η τιμή P-value δηλώνει την πιθανότητα να απορρίψουμε λανθασμένα την μηδενική υπόθεση (H₀: ρ=0 δηλαδή ότι δεν υπάρχει συσχέτιση μεταξύ των 2 μεταβλητών). Οι εκτιμημένες τιμές P-value μηδενική υπόθεση περί μη συσχέτισης των δύο μεταβλητών δεν μπορεί να απορριφθεί.

Στον πίνακα 4 αναλύεται η συσχέτιση του συντελεστή φορολογίας με τα φορολογικά έσοδα σε τρεις περιόδους 2000-2008 περίοδο ύφεσης 2008-2017 και συνολικά την περίοδο 2000-2017 για 23 χώρες όπου συσχετίζεται ο μέσος όρος συντελεστή και μέσος φορολογικών εσόδων ανά χώρα. Η τιμή του συντελεστή συσχέτισης γίνεται με την στατιστική μέθοδο Pearson και συσχετίζεται μεταξύ δυο μεταβλητών που παίρνει τιμές [-1 ,1] και εκτιμάται επίσης η τιμή P- value που υποδηλώνει την πιθανότητα αν ο μέσος όρος συντελεστή συσχέτισης είναι στατιστικής σημαντικός ή όχι **ητοι p-value <0,05 και p-value>0.05**

Συγκεκριμένα για την περίοδο 2000-2008 υπάρχει μια θετική συσχέτιση ανάμεσα στον φορολογικό συντελεστή και φορολογικά έσοδα με μέση τιμή 0,2208 και η συσχέτιση είναι στατιστικά μη σημαντική με p-value 0.3113 επίσης το ίδιο παρατηρείται την περίοδο ύφεσης 2008-2017 παρ ότι θα πιστευόταν ότι η συσχέτιση θα ήταν αρνητική παρόλο ταύτα είναι θετική αυτό οφείλεται διότι όσο υπάρχει η ύφεση υπήρξε μείωση των φορολογικών συντελεστών φορολογίας εταιρειών και απ' αυτό επήλθε θετική συσχέτιση μέσο όρος συσχέτισης 0.2612 και στατιστικά μη σημαντική P-value 0,2287 και τέλος συνολικά την περίοδο 2000-2017 υπάρχει θετική συσχέτιση ε τιμή μέσου ορού 0.2515 και στατιστικά μη σημαντική P-value 0,2470

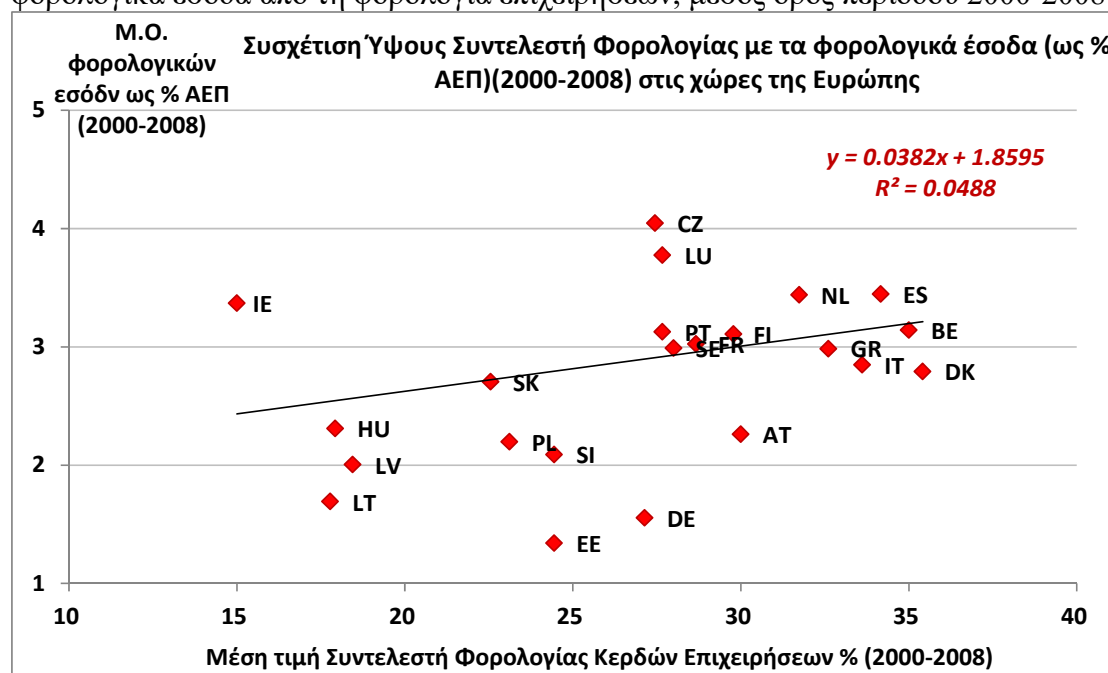
Διάγραμμα 8: Συσχέτιση συντελεστή φορολογίας κερδών επιχειρήσεων με τα φορολογικά έσοδα από τη φορολογία επιχειρήσεων, μέσος όρος περιόδου 2000-2016

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Στο διάγραμμα 8 scatter απεικονίζεται η θετική συσχέτιση -θετική και ανοδική κλίση για την περίοδο 2000-2016 για 23 χώρες ΕΕ ανάμεσα στην μέση τιμή συντελεστή φορολογίας επί των κερδών επιχειρήσεων και τον μέσο όρο φορολογικών εσόδων ως ποσοστό του ΑΕΠ

Διάγραμμα 9: Συσχέτιση συντελεστή φορολογίας κερδών επιχειρήσεων με τα φορολογικά έσοδα από τη φορολογία επιχειρήσεων, μέσος όρος περιόδου 2000-2008

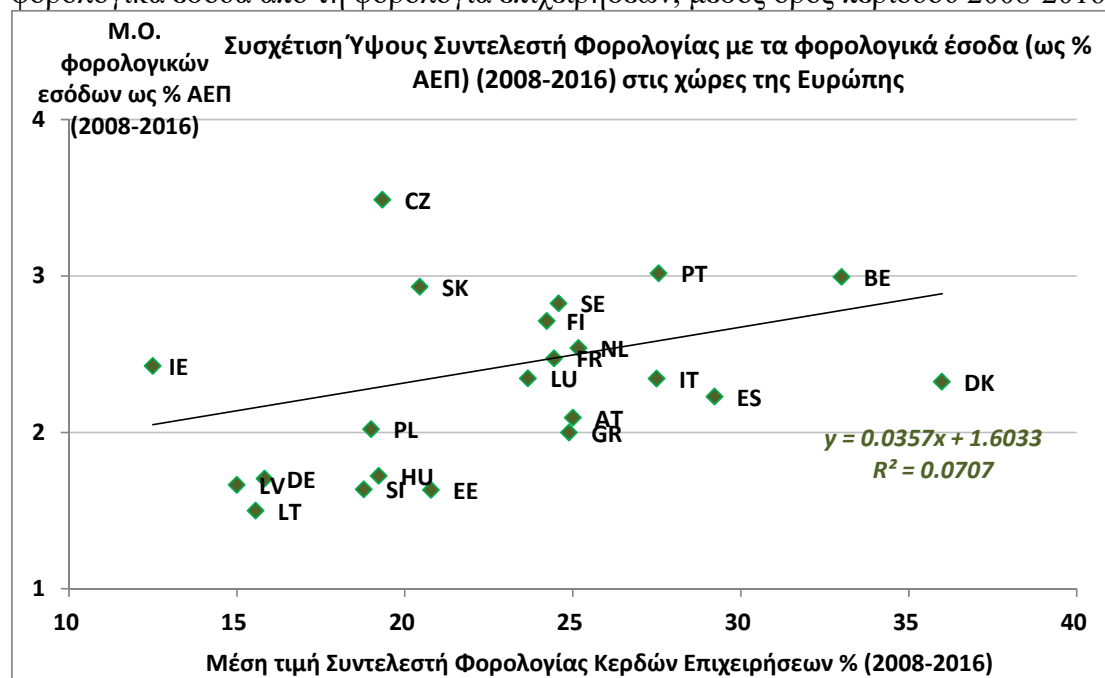

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Στο διάγραμμα 9 scatter απεικονίζεται η θετική συσχέτιση -θετική κλίση για την περίοδο 2000-2018 προ ύφεσης για 23 χώρες ΕΕ ανάμεσα στην μέση τιμή συντελεστή φορολογίας επί των κερδών επιχειρήσεων και τον μέσο όρο φορολογικών εσόδων ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Στο διάγραμμα 10 scatter απεικονίζεται η θετική συσχέτιση -θετική κλίση για την περίοδο 2008-2016 για 23 χώρες ΕΕ ανάμεσα στην μέση τιμή συντελεστή φορολογίας επί των κερδών επιχειρήσεων και τον μέσο όρο φορολογικών εσόδων ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Διάγραμμα 10: Συσχέτιση συντελεστή φορολογίας κερδών επιχειρήσεων με τα φορολογικά έσοδα από τη φορολογία επιχειρήσεων, μέσος όρος περιόδου 2008-2016

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Πίνακας 5: Συσχέτιση του συντελεστή φορολογίας με τα φορολογικά έσοδα από τη φορολογία επιχειρήσεων για κάθε μία χώρα, περίοδος 2000-2017

	Μέσος Όρος Περιόδου			(%)		
	2000-2008	2008-2017	2000-2017	2000	2008	2017*
AT						
Corp. tax (%)	30.0	25.0	27.6	34.0	25.0	25.0
Tax revenue*	2.3	2.1	2.2	2.0	2.4	2.4
correlation	0.03	#Δ/Y	0.24			
BE						
Corp. tax (%)	35.0	33.0	34.1	39.0	33.0	33.0
Tax revenue	3.1	3.0	3.1	3.1	3.3	3.4
correlation	-0.33	#Δ/Y	-0.02			
CZ						
Corp. tax (%)	27.4	19.3	23.5	31.0	21.0	19.0
Tax revenue	4.0	3.5	3.7	3.2	4.0	3.6
correlation	-0.54	#Δ/Y	0.43			

DK	Corp. tax (%)	28.7	24.2	26.6	32.0	25.0	22.0
	Tax revenue	3.0	2.5	2.8	3.2	2.5	2.7
	correlation	-0.01	#Δ/Y	0.45			
EE	Corp. tax (%)	24.4	20.7	22.7	26.0	21.0	20.0
	Tax revenue	1.3	1.6	1.5	0.9	1.6	1.8
	correlation	-0.53	#Δ/Y	-0.61			
FI	Corp. tax (%)	27.7	23.3	25.6	29.0	26.0	20.0
	Tax revenue	3.8	2.3	3.0	5.7	3.3	2.2
	correlation	0.47	#Δ/Y	0.71			
FR	Corp. tax (%)	35.4	36.8	35.8	37.8	34.4	44.4
	Tax revenue	2.8	2.3	2.5	3.0	2.8	2.0
	correlation	0.36	#Δ/Y	0.13			
DE	Corp. tax (%)	27.1	15.8	21.8	42.2	15.8	15.8
	Tax revenue	1.6	1.7	1.6	1.8	1.9	2.0
	correlation	-0.03	#Δ/Y	-0.15			
GR	Corp. tax (%)	32.6	25.3	29.0	40.0	25.0	29.0
	Tax revenue	3.0	2.0	2.5	4.0	2.4	2.2
	correlation	0.86	#Δ/Y	0.80			
HU	Corp. tax (%)	17.9	18.2	18.5	18.0	20.0	9.0
	Tax revenue	2.3	1.7	2.0	2.2	2.6	2.2
	correlation	0.90	#Δ/Y	-0.07			
IE	Corp. tax (%)	17.9	18.2	18.5	18.0	20.0	9.0
	Tax revenue	2.3	1.7	2.0	2.2	2.6	2.2
	correlation	0.90	#Δ/Y	-0.07			
IT	Corp. tax (%)	33.6	27.2	30.7	37.0	27.5	24.0
	Tax revenue	2.8	2.3	2.6	2.8	2.9	2.1
	correlation	0.17	#Δ/Y	0.70			
LV	Corp. tax (%)	18.4	15.0	16.8	25.0	15.0	15.0
	Tax revenue	2.0	1.7	1.8	1.5	3.0	1.7
	correlation	-0.49	#Δ/Y	-0.05			
LT	Corp. tax (%)	18.4	15.0	16.8	25.0	15.0	15.0
	Tax revenue	2.0	1.7	1.8	1.5	3.0	1.7
	correlation	-0.49	#Δ/Y	-0.05			
LU	Corp. tax (%)	24.7	22.1	23.5	31.2	22.9	20.3
	Tax revenue	6.2	5.0	5.6	6.6	5.3	4.5
	correlation	0.36	#Δ/Y	0.48			
NL	Corp. tax (%)	31.7	25.2	28.6	35.0	25.5	25.0
	Tax revenue	3.4	2.5	3.0	4.0	3.3	3.3
	correlation	0.14	#Δ/Y	0.65			
PL	Corp. tax (%)	23.1	19.0	21.2	30.0	19.0	19.0
	Tax revenue	2.2	2.0	2.1	2.4	2.7	1.9

	correlation	-0.49	#Δ/Y	-0.13			
PT	Corp. tax (%)	27.7	27.6	27.8	32.0	25.0	28.0
	Tax revenue	3.1	3.0	3.0	3.7	3.5	3.1
	correlation	0.33	#Δ/Y	0.31			
SK	Corp. tax (%)	22.6	20.5	21.6	29.0	19.0	21.0
	Tax revenue	2.7	2.9	2.8	2.6	3.0	3.8
	correlation	-0.59	#Δ/Y	0.00			
SI	Corp. tax (%)	24.4	18.8	21.6	25.0	22.0	19.0
	Tax revenue	2.1	1.6	1.8	1.1	2.5	1.6
	correlation	-0.49	#Δ/Y	0.38			
ES	Corp. tax (%)	34.2	28.8	31.8	35.0	30.0	25.0
	Tax revenue	3.4	2.2	2.8	3.0	2.9	2.3
	correlation	-0.02	#Δ/Y	0.64			
SE	Corp. tax (%)	28.0	24.3	26.2	28.0	28.0	22.0
	Tax revenue	3.0	2.8	2.9	3.7	2.8	2.5
	correlation	#ΔΙΑΙΡ./0!	#Δ/Y	0.26			
UK	Corp. tax (%)	29.8	23.7	26.9	30.0	28.0	19.0
	Tax revenue	3.1	2.7	2.9	3.5	2.9	2.8
	correlation	0.18	#Δ/Y	0.61			

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Σημείωση: για τα έσοδα από φορολογία των επιχειρήσεων (ως % του ΑΕΠ) ως πιο πρόσφατο έτος έχει χρησιμοποιηθεί το 2016. Σε εκτιμήσεις που αφορούν τον μέσο όρο (πχ 2000-2017) αυτές έχουν γίνει για την περίοδο 2000-2016.

Στο πινάκα 5 απεικονίζεται διαχρονικά ανά χώρα της ΕΕ η συσχέτιση ανάμεσα συντελεστής φορολογίας και τα φορολογικά έσοδα για 3 περιόδους προ ύφεσης 2000-2008 περίοδο ύφεσης 2008-2016 και η περίοδο συνολικά 2000-2016 και τέλος για τρεις μεμονωμένες χρονιές 2000,2008,2016.

Από την μελέτη του πινάκα εξάγονται κάποια σημαντικά συμπεράσματα :

- α) υπάρχει κατά το πλείστον υπάρχει μια θετική συσχέτιση ανάμεσα συντελεστής φορολογίας και τα φορολογικά έσοδα για 3 περιόδους για τις περισσότερες χώρες.
- β) στην περίοδο κρίσης υπάρχει θετικό πρόσημο ως προ φορολογικά έσοδα με μια ελάχιστη μείωση διότι υπάρχει μια καθολική μείωση των φορολογικών συντελεστών αλλά η μέση τιμή συσχέτισης να μην μπορεί να υπολογιστεί διότι ο φορολογικός συντελεστής των μελών κρατών παραμένει σταθερός.

- γ) συνολικά για την περίοδο 2000-2016 για όλες τις χώρες υπάρχει μια σημαντική συσχέτιση ανάμεσα στις δυο μεταβλητές αλλά ιδιαίτερα σε κάποιες χώρες όπως η Φιλανδία ,Ιταλία, Ελλάδα, Ολλανδία, Εσθονία, Ουκρανία παρατηρείται σημαντικός μέσος όρος συσχέτισης παρόλο που έχουν μεγαλύτερο φορολογικό συντελεστή σε σχέση με άλλες χώρες άλλα αυτό εξαρτάται και από άλλους οικονομικούς παράγοντες

4.2 Η ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ: Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

4.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η συσχέτιση του φορολογικού συντελεστή καλείται να απαντήσει στο καίρια ερώτημα αν από την διακύμανση τ προκειμένου αν μπορεί να υπάρξει μεγέθυνση στην οικονομία .

Τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται σ' αυτή την συσχέτιση είναι ο συντελεστής συσχέτιση Pearson ανάμεσα σε δυο μεταβλητές του συντελεστής φορολογίας με τη μέση τιμή ανά χώρας με το ρυθμό μεγέθυνσης μέσης τιμής ανά χώρας ανά περίοδο ήτοι 2000-2008 προ ύφεσης και 2008-2017 περίοδο ύφεσης και συνολικά 2000-2017 η περίοδος οικονομικής πορείας της Ευρώπης.

Πίνακας 6: Συσχέτιση συντελεστή φορολογίας με τον ρυθμό μεγέθυνσης, ανά περίοδο, για 23 χώρες της Ευρώπης

n= 23 χώρες της Ευρώπης	Συντελεστής συσχέτισης Pearson					
	2000-2008		2008-2017		2000-2017	
	τιμή rho	P-value	τιμή rho	P-value	τιμή rho	P-value
Συσχέτιση μέσου συντελεστή φορολογίας* με τον μέσο ρυθμό μεγέθυνσης*	-0.6601	0.0006	-0.6028	0.0023	-0.7731	0.0000

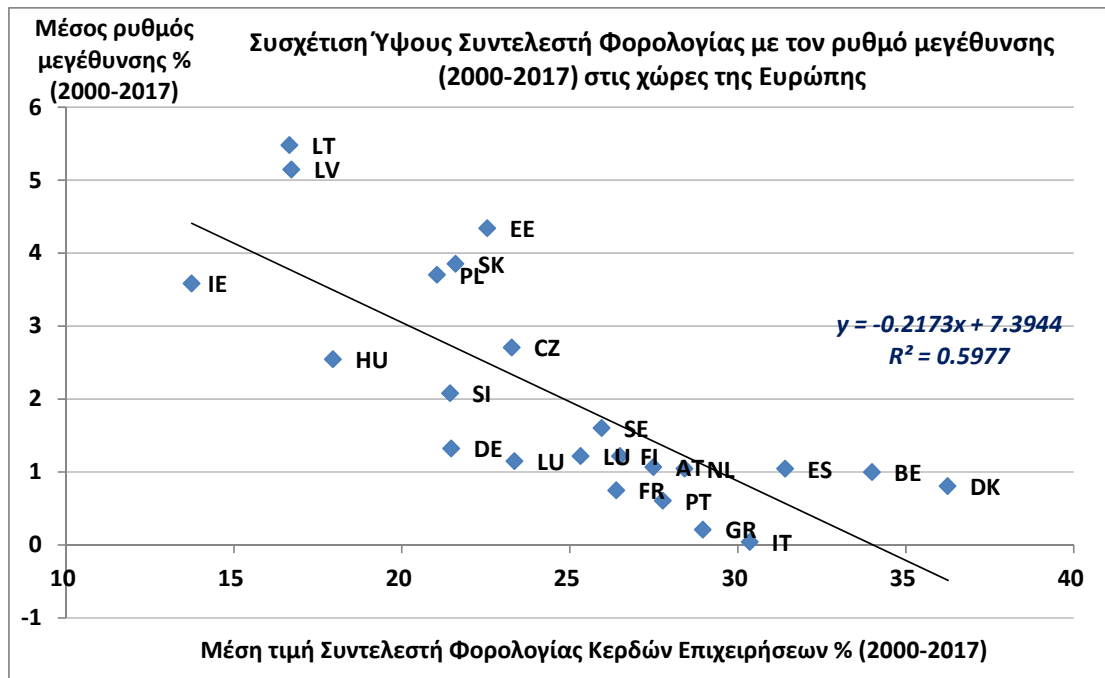
Σημείωση: * μ.ο. εκάστοτε περιόδου.

Η τιμή του συντελεστή συσχέτισης εκτιμάται ως μέτρο του μεγέθους της συσχέτισης των δύο μεταβλητών και παίρνει τιμές [-1 , 1]. Η τιμή P-value δηλώνει την πιθανότητα να απορρίψουμε λανθασμένα την μηδενική υπόθεση (H₀: $\rho=0$ δηλαδή ότι δεν υπάρχει συσχέτιση μεταξύ των 2 μεταβλητών).

Η συσχέτιση συντελεστή φορολογίας κερδών επιχειρήσεων με τον ρυθμό μεγέθυνσης σε επίπεδο χωρών της ΕΕ, αναλύεται η συσχέτιση του συντελεστή φορολογίας με το μέσο ρυθμό μεγέθυνσης σε τρεις περιόδους 2000-2008 περίοδο ύφεσης 2008-2017 και συνολικά την περίοδο 2000-2017 για 23 χώρες όπου συσχετίζεται ο μέσος όρος φορολογικός συντελεστής και μέσος όρος μεγέθυνσης ανά χώρα. Η τιμή του συντελεστή συσχέτισης γίνεται με την στατιστική μέθοδο Pearson και συσχετίζεται μεταξύ δυο μεταβλητών που παίρνει τιμές [-1 ,1] και εκτιμάται επίσης η τιμή P- value που υποδηλώνει την πιθανότητα αν ο μέσος ορος συντελεστής συσχέτισης είναι στατιστικά σημαντικός ή όχι **ήτοι $p\text{-value} < 0,05$ και $p\text{-value} > 0.05$**

Συγκεκριμένα για την περίοδο 2000-2008 υπάρχει μια αρνητική συσχέτιση ανάμεσα στον φορολογικό συντελεστή και με το μέσο ρυθμό μεγέθυνσης με μέση τιμή - 0,6601 και η με p-value 0.0006 να είναι στατιστικά σημαντική επίσης το ίδιο παρατηρείται την περίοδο ύφεσης 2008-2017 η συσχέτιση είναι ξανά αρνητική παρόλο ταύτα αυτό οφείλεται διότι λόγω της κρίσης αν και υπήρξε μείωση των φορολογικών συντελεστών μέσο όρος συσχέτισης- 0.6028 και P-value 0,0023 στατιστικά σημαντική και τέλος συνολικά την περίοδο 2000-2017 υπάρχει μια συνολική αύξηση της αρνητική συσχέτιση με τιμή μέσου όρου -0.7731 και P-value 0,000 , η αρνητική συσχέτιση του ρυθμού μεγέθυνση σε σχέση με την φορολογία επιχειρήσεων οφείλεται σε πολλούς παράγοντες οικονομικούς αλλά κυρίως της αστάθειας του φορολογικού συστήματος κάθε χώρας και των υψηλών φορολογικών συντελεστών και της ανομοιογενής φορολόγησης .

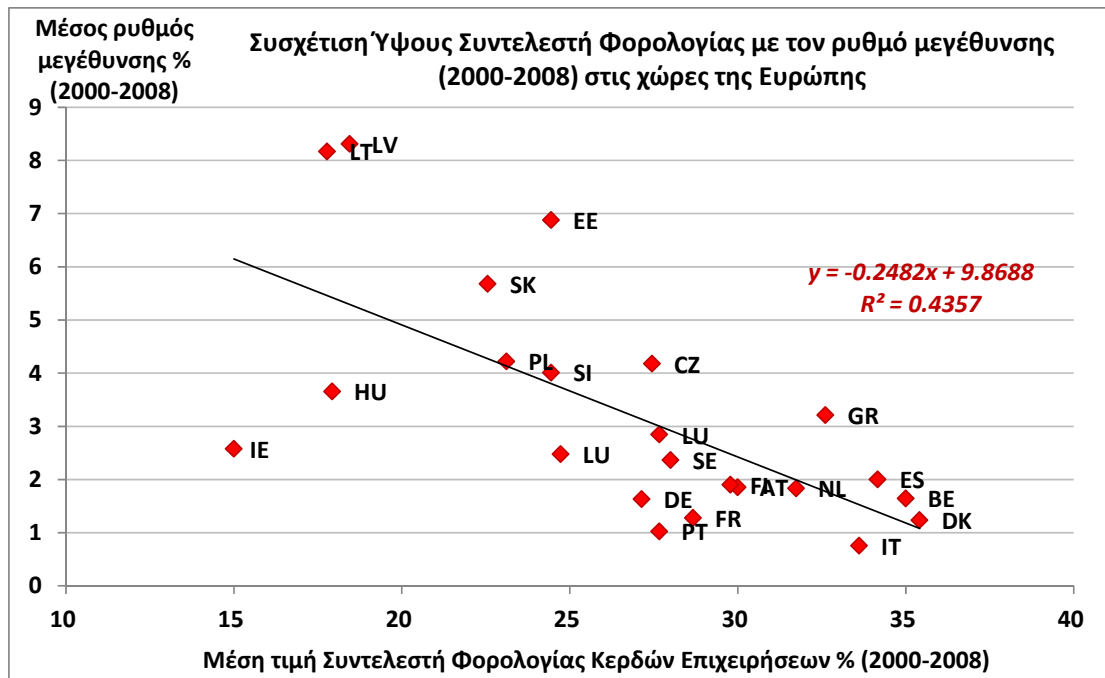
Διάγραμμα 11: Συσχέτιση της μέσης τιμής συντελεστή φορολογίας ως με τον μέσο ρυθμό μεγέθυνσης ως ποσοστό του ΑΕΠ

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Στο διάγραμμα 11 scatter απεικονίζεται η αρνητική συσχέτιση -αρνητική κλίση για την περίοδο 2000-2017 για 23 χώρες ΕΕ ανάμεσα στην μέση τιμή συντελεστή φορολογίας ως προς το μέσο ρυθμό μεγέθυνσης ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Διάγραμμα 12: Συσχέτιση συντελεστή φορολογίας κερδών επιχειρήσεων με τον ρυθμό μεγέθυνσης σε επίπεδο χωρών, μέσος όρος περιόδου 2000-2008

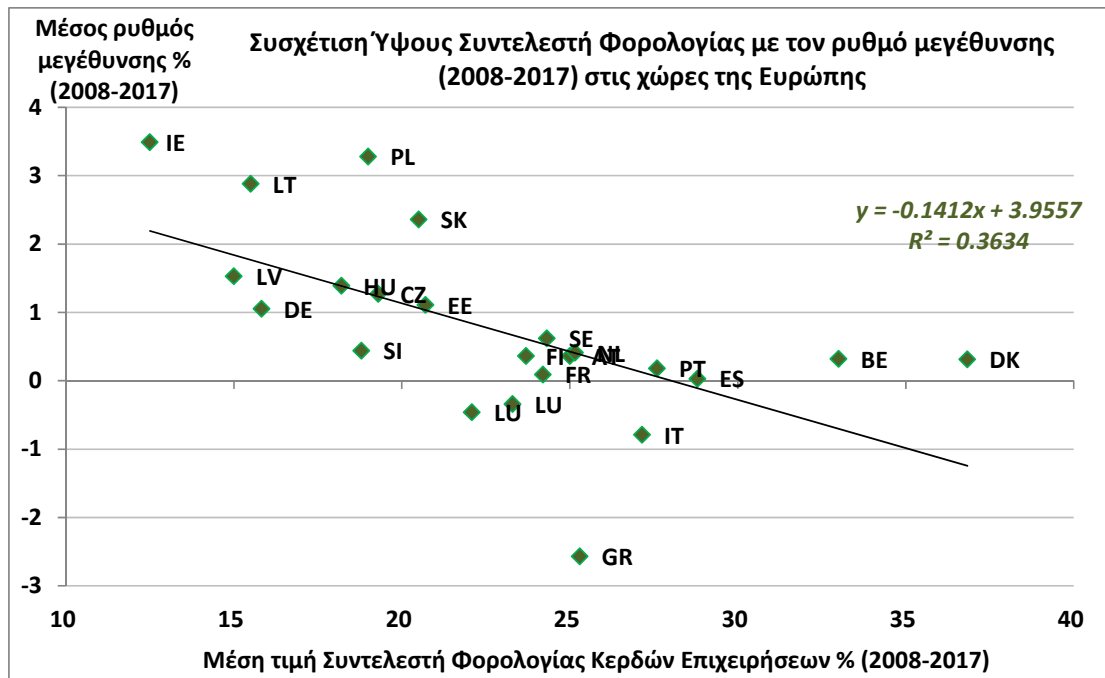

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Στο διάγραμμα 12 scatter απεικονίζεται η αρνητική συσχέτιση -αρνητική κλίση για την περίοδο 2000-2008 για 23 χώρες ΕΕ ανάμεσα στην μέση τιμή συντελεστή φορολογίας ως προς το μέσο ρυθμό μεγέθυνσης ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Στο διάγραμμα 13 scatter απεικονίζεται η αρνητική συσχέτιση -Αρνητική κλίση για την περίοδο 2008-2017 για 23 χώρες ΕΕ ανάμεσα στην μέση τιμή συντελεστή φορολογίας ως προς το μέσο ρυθμό μεγέθυνσης ως ποσοστό του ΑΕΠ

Διάγραμμα 13: Συσχέτιση συντελεστή φορολογίας κερδών επιχειρήσεων με τον ρυθμό μεγέθυνσης σε επίπεδο χωρών, μέσος όρος περιόδου 2008-2017

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Πίνακας 6: Συσχέτιση του συντελεστή φορολογίας με τον ρυθμό ανάπτυξης για κάθε μία χώρα, περίοδος 2000-2017

	Μέσος Όρος Περιόδου			(%)			
	2000-2008	2008-2017	2000-2017	2000	2008	2017	
AT	Corp. tax (%)	30.0	25.0	27.5	34.0	25.0	25.0
	GDP growth	1.9	0.4	1.1	3.1	1.1	1.9
	correlation	-0.33	#ΔΙΑΙΡ./0!	0.18			
BE	Corp. tax (%)	35.0	33.0	34.0	39.0	33.0	33.0
	GDP growth	1.6	0.3	1.0	3.4	0.0	1.2
	correlation	0.05	#ΔΙΑΙΡ./0!	0.23			
CZ	Corp. tax (%)	27.4	19.3	23.3	31.0	21.0	19.0
	GDP growth	4.2	1.3	2.7	4.4	1.6	4.0
	correlation	-0.17	-0.34	0.38			
DK	Corp. tax (%)	28.7	24.2	26.4	32.0	25.0	22.0
	GDP growth	1.3	0.1	0.8	3.4	-1.1	1.6
	correlation	0.44	-0.40	0.28			
EE	Corp. tax (%)	24.4	20.7	22.6	26.0	21.0	20.0
	GDP growth	6.9	1.1	4.3	8.8	-5.1	4.9
	correlation	0.47	-0.25	0.47			
FI	Corp. tax (%)	27.7	23.3	25.3	29.0	26.0	20.0
	GDP growth	2.8	-0.3	1.2	5.4	0.3	2.6
	correlation	0.04	-0.29	0.23			
FR	Corp. tax (%)	35.4	36.8	36.3	37.8	34.4	44.4

	GDP growth	1.2	0.3	0.8	3.2	-0.3	1.8
	correlation	0.54	0.42	0.26			
	Corp. tax (%)	27.1	15.8	21.5	42.2	15.8	15.8
DE	GDP growth	1.6	1.1	1.3	2.9	1.4	1.8
	correlation	0.23	#ΔIAIP./0!	0.18			
	Corp. tax (%)	32.6	25.3	29.0	40.0	25.0	29.0
GR	GDP growth	3.2	-2.6	0.2	3.5	-0.6	1.6
	correlation	0.43	0.89	0.79			
	Corp. tax (%)	17.9	18.2	18.0	18.0	20.0	9.0
HU	GDP growth	3.7	1.4	2.5	4.5	1.0	4.4
	correlation	-0.87	-0.40	-0.45			
	Corp. tax (%)	15.0	12.5	13.8	24.0	12.5	12.5
IE	GDP growth	2.6	3.5	3.6	8.0	-6.4	6.0
	correlation	0.58	#ΔIAIP./0!	0.16			
	Corp. tax (%)	33.6	27.2	30.4	37.0	27.5	24.0
IT	GDP growth	0.8	-0.8	0.0	3.7	-1.8	1.7
	correlation	0.74	-0.35	0.40			
	Corp. tax (%)	18.4	15.0	16.7	25.0	15.0	15.0
LV	GDP growth	8.3	1.5	5.1	6.4	-2.5	5.8
	correlation	-0.12	#ΔIAIP./0!	0.21			
	Corp. tax (%)	17.8	15.5	16.7	24.0	15.0	15.0
LT	GDP growth	8.2	2.9	5.5	4.6	3.7	5.8
	correlation	-0.26	-0.97	-0.18			
	Corp. tax (%)	24.7	22.1	23.4	31.2	22.9	20.3
LU	GDP growth	2.5	-0.5	1.2	6.8	-3.0	-0.6
	correlation	0.30	0.08	0.41			
	Corp. tax (%)	31.7	25.2	28.4	35.0	25.5	25.0
NL	GDP growth	1.8	0.4	1.0	3.5	1.8	2.3
	correlation	-0.45	-0.33	0.17			
	Corp. tax (%)	23.1	19.0	21.1	30.0	19.0	19.0
PL	GDP growth	4.2	3.3	3.7	4.6	4.2	4.8
	correlation	-0.62	#ΔIAIP./0!	-0.23			
	Corp. tax (%)	27.7	27.6	27.8	32.0	25.0	28.0
PT	GDP growth	4.2	3.3	3.7	4.6	4.2	4.8
	correlation	-0.65	-0.31	-0.50			
	Corp. tax (%)	22.6	20.5	21.6	29.0	19.0	21.0
SK	GDP growth	5.7	2.4	3.9	1.1	5.4	3.0
	correlation	-0.76	0.12	-0.17			
	Corp. tax (%)	24.4	18.8	21.4	25.0	22.0	19.0
SI	GDP growth	4.0	0.4	2.1	3.9	3.1	4.8
	correlation	-0.19	-0.25	0.38			

	Corp. tax (%)	34.2	28.8	31.4	35.0	30.0	25.0
ES	GDP growth	2.0	0.0	1.0	4.8	-0.5	2.8
	correlation	0.61	-0.71	0.17			
	Corp. tax (%)	28.0	24.3	26.0	28.0	28.0	22.0
SE	GDP growth	2.4	0.6	1.6	4.6	-1.3	0.7
	correlation	#ΔΙΑΙΡ./0!	-0.33	0.12			
	Corp. tax (%)	29.8	23.7	26.5	30.0	28.0	19.0
UK	GDP growth	1.9	0.4	1.2	3.1	-1.2	1.1
	correlation	0.92	-0.63	0.10			

Πηγή: OECD(Statutory corporate income tax rate) και Eurostat (Main GDP aggregates).

Στο πινάκα 6 απεικονίζεται διαχρονικά ανά χώρα της ΕΕ η συσχέτιση ανάμεσα συντελεστής φορολογίας με το ρυθμό μεγέθυνσης ως ποσοστό του ΑΕ για 3 περιόδους περίοδο προ ύφεσης 2000-2008 περίοδο ύφεσης 2008-2016 και η περίοδο συνολικά 2000-2016 και τέλος για τρεις μεμονωμένες χρονιές 2000,2008,2016.

Από την μελέτη του πινάκα εξάγονται κάποια σημαντικά συμπεράσματα:

- α) υπάρχει κατά το πλείστον υπάρχει μια θετική συσχέτιση ανάμεσα συντελεστής φορολογίας με το ρυθμό μεγέθυνσης σε ποσοστό ΑΕΠ για την περίοδο 2000-2008 για τις περισσότερες χώρες.
- β) στην περίοδο κρίσης υπάρχει μια καθόλα αρνητική σχέση ως προ ρυθμό μεγέθυνσης ανά χώρα ,η κύρια αίτια της αρνητικής σχέσης είναι μείωση των επενδύσεων παρά την μείωση των φορολογικών συντελεστών στην ΕΕ, εξαίρεση αποτελεί η Ελλάδα και Γαλλία παρόλο την ύφεση υπάρχει μια θετική συσχέτιση ανάμεσα στις δυο μεταβλητές πράγμα που οφείλεται και σε άλλους οικονομικούς παράγοντες.
- γ) συνολικά για την περίοδο 2000-2016 για όλες τις χώρες υπάρχει μια σχετική θετική συσχέτιση ανάμεσα στις δυο μεταβλητές με εξαίρεση με την Ουγγαρία, Πολωνία ,Πορτογαλία και Σλοβακία.

4.3. ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΣΟΔΑ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

4.3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η συσχέτιση του φορολογικού συντελεστή καλείται να απαντήσει στο καίριο ρώτημα αν από την διακύμανση μπορεί να υπάρξει μεγέθυνση στην οικονομία και πώς σχετίζεται με τα φορολογικά έσοδα και με την εισροή ΞΑΕ στην Ελλάδα.

Τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται σ' αυτή την συσχέτιση είναι ο συντελεστής συσχέτιση Pearson ανάμεσα σε δυο μεταβλητές του συντελεστή φορολογίας με ρυθμό μεγέθυνσης, φορολογικά έσοδα και με την εισροή ΞΑΕ για την περίοδο 2001-2016.

Πίνακας 7: Συσχέτιση συντελεστή φορολογίας με το ρυθμό μεγέθυνσης, τα φορολογικά έσοδα από τη φορολογία επιχειρήσεων και την εισροή ΞΑΕ ανά περίοδο, Ελλάδα 2001-2016

Ελλάδα 2001-2016	Συντελεστής συσχέτισης Pearson					
	Με το ρυθμό μεγέθυνσης		Με τα φορολογικά έσοδα (ως % ΑΕΠ)		Με την εισροή ΞΑΕ (σε ευρώ)	
	τιμή rho	P-value	τιμή rho	P-value	τιμή rho	P-value
	0.8140	<i>0.0001</i>	0.7386	<i>0.0011</i>	-0.3925	<i>0.1326</i>

Σημείωση: * μ.ο. εκάστοτε περιόδου.

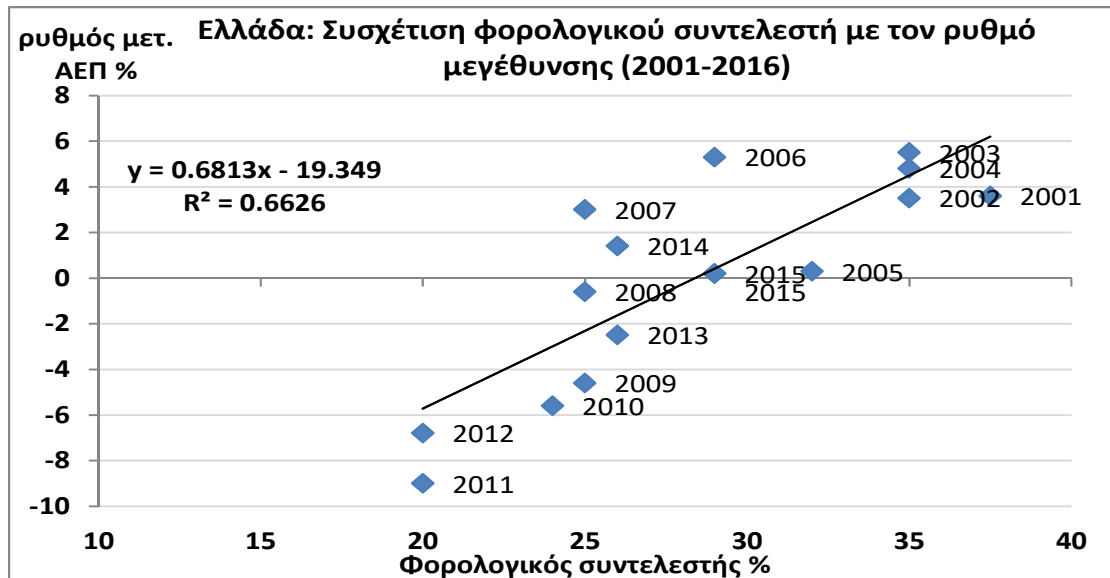
Η τιμή του συντελεστή συσχέτισης εκτιμάται ως μέτρο του μεγέθους της συσχέτισης των δύο μεταβλητών και παίρνει τιμές $[-1, 1]$. Η τιμή P-value δηλώνει την πιθανότητα να απορρίψουμε λανθασμένα την μηδενική υπόθεση ($H_0: \rho=0$ δηλαδή ότι δεν υπάρχει συσχέτιση μεταξύ των 2 μεταβλητών). Οι εκτιμημένες τιμές P-value μηδενική υπόθεση περί μη συσχέτισης των δύο μεταβλητών δεν μπορεί να απορριφθεί.

Στον πίνακα 7 αναφέρεται στην Ελλάδα ανάμεσα στον συντελεστή φορολογίας σε σχέση με το ρυθμό μεγέθυνσης, τα φορολογικά έσοδα και την εισροή ξένων άμεσων επενδύσεων στην Ελλάδα για την περίοδο συνολικά 2000-2016 και συγκεκριμένα:

- α) τη συσχέτιση συντελεστή φορολογίας με ρυθμό μεγέθυνσης όπου υπάρχει θετική συσχέτιση 0,8140 και είναι στατιστικά σημαντικός P-value 0.0001
- β) τη συσχέτιση συντελεστή φορολογίας με φορολογικά έσοδα όπου υπάρχει θετική συσχέτιση 0,0.7386 και είναι στατιστικά σημαντικός P-value 0.0011

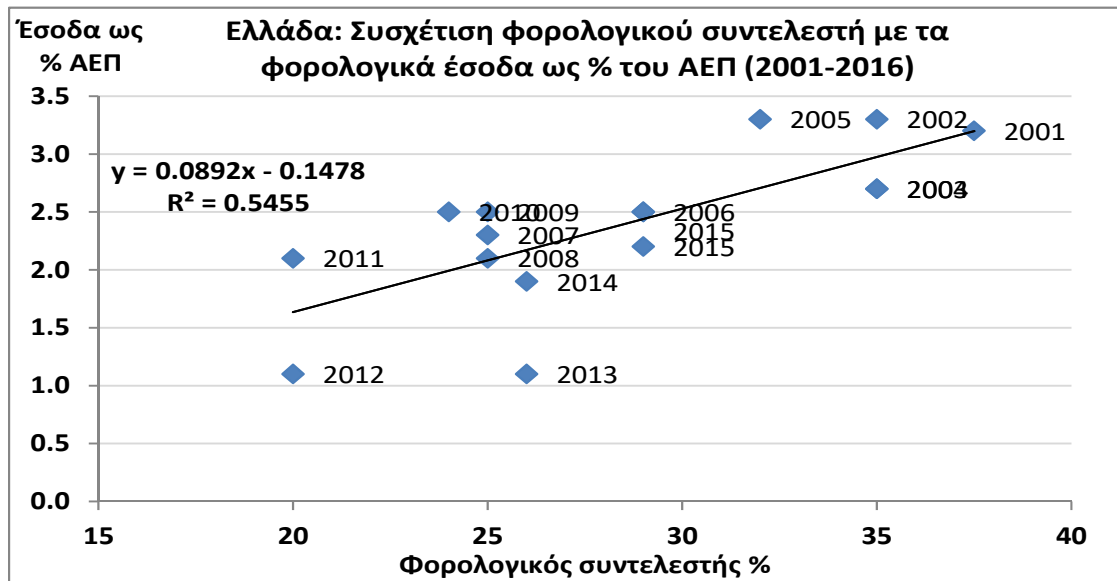
- γ) τη συσχέτιση συντελεστή φορολογίας με εισροή ΞΑΕ όπου υπάρχει αρνητική συσχέτιση -0.3925 και στατιστικά μη σημαντική P-value 0.1326 και οφείλεται κυρίως στην υψηλή φορολογία.

Διάγραμμα 14: Συσχέτιση του φορολογικού συντελεστή με τον ρυθμό μεγέθυνσης, Ελλάδα 2001-2016

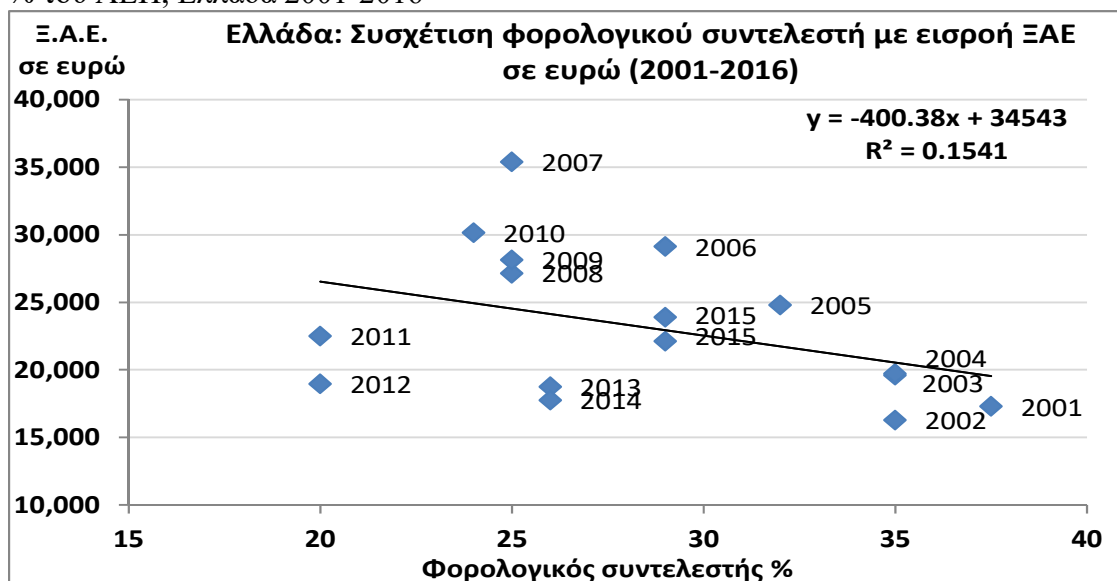
Στο διάγραμμα 14 scatter απεικονίζεται η θετική συσχέτιση -θετική κλίση για την περίοδο 2000-2016 για την Ελλάδα ανάμεσα στην μέση τιμή συντελεστή φορολογίας ως προς το μέσο ρυθμό μεγέθυνσης ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Διάγραμμα 15: Συσχέτιση του φορολογικού συντελεστή με τα φορολογικά έσοδα ως % του ΑΕΠ, Ελλάδα 2001-2016

Στο διάγραμμα 15 scatter απεικονίζεται η θετική συσχέτιση -θετική κλίση για την περίοδο 2000-2016 για την Ελλάδα ανάμεσα στην μέση τιμή συντελεστή φορολογίας ως προς τα φορολογικά έσοδα ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Διάγραμμα 16: Συσχέτιση του φορολογικού συντελεστή με τα φορολογικά έσοδα ως % του ΑΕΠ, Ελλάδα 2001-2016

Στο διάγραμμα 16 scatter απεικονίζεται αρνητική συσχέτιση -αρνητική κλίση για την περίοδο 2000-2016 για την Ελλάδα ανάμεσα στην μέση τιμή συντελεστή εισροή ΞΑΕ σε ευρώ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από την επισκόπηση της φορολογικής πολιτικής των επιχειρήσεων μας δίνεται η δυνατότητα να διαπιστώσουμε πως η φορολογία των επιχειρήσεων επηρεάζει όχι μόνο την οικονομική ζωή της χώρας ως προς την μεγέθυνση της από την άμεση επίδραση των φόρων αλλά και πως επιδρούν άμεσα στην οικονομική πολιτική των ίδιων των επιχειρήσεων ως προς την βιωσιμότητα τους αλλά και την δυνατότητα έμμεσης χρηματοδότησης τους αλλά και εν γένει την ανταγωνιστική συμπεριφορά τους.

Συμπερασματικά από την ίδια την φύση του σχεδιασμού ενός φορολογικού συστήματος μετριέται κατά ποσό η φορολογία θα επιφέρει τα προσδοκώμενα οικονομικά αποτελέσματα του οικονομικού σχεδιασμού ενός κράτους τόσο προς την επιχειρηματική δραστηριότητα αλλά και πως θα επηρεάσει και τους άλλους φορείς της και επιπλέον σε ποιες πρόσθετες ενέργειες θα πρέπει να προβεί το κράτος, η δε επιχειρήσεις να είναι σε θέση να οδηγηθούν στις κατάλληλες στρατηγικές για είναι σε θέση κάθε φορά να προσαρμοστούν στην αστάθεια και στην επιθετική φορολογία του κράτους για να επιτύχουν τον τελικό σκοπό που είναι η βιωσιμότητα του,.

Επιπλέον για την ύπαρξη μια ανοιχτής και βιώσιμης οικονομίας η λύση έρχεται από την ευρωπαϊκή ένωση δια των εφαρμοζόμενων πολιτικών της φορολογικής σύγκλησης και εναρμόνισης της φορολογίας των επιχειρήσεων των μελών κρατών για μια ανοικτή και αλληλέγγυα οικονομία που θα οδηγήσει την μεγέθυνση τόσο των μελών όσο και την ΕΕ.

Τα συμπεράσματα που εξάγονται από την στατιστική ανάλυση στο σε ευρωπαϊκό όσο και εθνικό επίπεδο είναι ότι η διαφοροποίηση των φορολογικών συστημάτων και των υψηλών συντελεστών οδηγούν σε ανισορροπία, σε ύφεση της οικονομίας και σε μια οικονομία πολλών ταχυτήτων

Εν κατακλείδι οι υψηλοί φόροι και η αστάθεια των φορολογικών συστημάτων επηρεάζουν την οικονομική ανάπτυξη και το κάθε κράτος ασκώντας την ενδεδειγμένη οικονομική πολιτική θα πρέπει περιέχει διατάξεις στο φορολογικό σύστημα που να είναι πιο ευνοϊκές για τις επιχειρήσεις ώστε να επέλθει συμμετρία στην δημόσια οικονομία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Β.Δαλαμάγκας, 2010. *Εισαγωγή στη δημόσια οικονομική*. εκδόσεις Κριτική, Αθήνα
- Θ.Γεωργακοόπουλος,2005. *Εισαγωγή στη δημόσια οικονομική*. Εκδόσεις Μπένου, Αθήνα
- Θ. Φορτσάκης ,2008. *Φορολογικό δίκαιο*. εκδόσεις Α. Σάκκουλας, ΑΑθήνα
- Ν. Τσάτσος, 2012. *θεωρία των φόρων και φορολογική πολιτική* .εκδόσεις Κριτική, Αθήνα
- Κ. Φινοκαλιώτης ,2015. *ευρωπαϊκό και τελωνειακό δίκαιο*. εκδόσεις Σάκκουλας, Αθήνα-Θεσσαλονίκη
- β.Ράπανος &Γ.Καπλάνογλου,2009.*δημοσια οικονομική σύγχρονη θεωρία ελληνική πραγματικότητα*. εκδόσεις Κριτική, Αθήνα
- D.Mcalesse,2005. *οικονομική για επιχειρησιακές σπουδές ανταγωνισμός μακροσταθερότητα και παγκοσμιοποίηση* . εκδόσεις Τυπωθήτω ,Αθήνα
- J.Stiglitz,1992. *οιοικονομική του δημόσιου τομέα*. εκδόσεις Κριτική, Αθήνα
- Simone,2002. *Scienza delle finanze* . edizioni Simone, Napoli
- S.Catuogno,2012. *Economia aziendale e ragioneria generale*. edizioni Simone, Napoli
- P. Boria,2015. *diritto tributario europeo*. edizioni Giuffre, Milano
- E. Longobardi ,2017. *economia tributaria*. edizioni Mcgraw hill, Milano
- R.Lupi,2012. *appunti.master diritto tributario professionale Universita degli studi di Roma tor vergata*
- E.Covino ,2012. *appunti. master diritto tributario professionale Universita degli studi di Roma tor vergata*
- PAPERS
- A. Damodaram ,2003 . *dividends and taxes : an analysis of bush dividend tax plan stern* .school of busniness, New York

S.Lazar ,2010. *Double dividend taxation relief :a new view form from the corporate income tax prespective* ,faculty of economics and business administration University lasi,Romania

J. Hines ,2001. *corporate taxation* ,university of michigan

W. Easterly& S.Rebelo,1993. *fiscal policy and economic growth*. World bank,University of Rochester

SITE EUROPE/LEX: TAX LAW

https://europa.eu/european-union/topics/taxation_el

https://europa.eu/european-union/topics/taxation_el

<https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/european-s>

https://ec.europa.eu/taxation_customs/fiscalis-programme_en#What%20is%20Fiscalis%202020?

<https://publications.europa.eu/el/publication-detail/-/publication/b075f231-bd9b-4e10-b4a3-7f248360c5ae>